

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๘/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๑๕๔/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

นางธดากรณ์ บัวชัย	ผู้ฟ้องคดี
นายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๑	
คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๒	
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองอุตรธานี
คดีหมายเลขดำที่ บ. ๖๓/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ บ. ๗๔/๒๕๖๓

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า ขณะผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่ง
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป สังกัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับเรื่อง
ร้องเรียนว่ามีการสอบราคาซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศโดยมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
พิจารณาดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวก
มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ด่วน
ที่ ปช ๐๐๑๕/๓๒๐๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัย
แก่ผู้ฟ้องคดี สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ นายรักพงษ์ ณ อุบล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
(ในขณะนั้น) ได้เสนอญัตติขออนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อจัดซื้อรถยนต์โดยสารไมโครบัสปรับอากาศ

/และสภาเทศบาล...

และสภาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้อนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสม จำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ต่อมาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้มีคำสั่งที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะครุภัณฑ์รถโดยสารไมโครบัส มีหน้าที่กำหนดรายละเอียดหรือคุณลักษณะเฉพาะของรถโดยสารไมโครบัสที่จะซื้อ หลังจากนั้นกองการศึกษาซึ่งเป็นส่วนราชการเจ้าของงบประมาณได้มีหนังสือเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงนามในหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ นก ๕๒๐๐๘/๑๓๗ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙ ขออนุมัติจัดซื้อรถโดยสารไมโครบัสปรับอากาศไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เนื่องจากการจัดซื้อรถยนต์ที่มีขนาดและราคานอกเหนือจากบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงานงบประมาณ ต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยหรือขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด ตามแนวทางที่หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ กำหนดไว้ โดยมีนางนิมมวล แก้วมวงคุณ เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี กองการศึกษา เป็นผู้พิมพ์และทานหนังสือดังกล่าว แต่ต่อมาจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ แจ้งว่าเทศบาลไม่ได้จัดส่งเอกสารการเสนอราคาของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง พร้อมรายละเอียดของรถโดยสารที่จะซื้อของทุกบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เสนอราคา จึงให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูส่งเอกสารดังกล่าวให้จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อประกอบการพิจารณา เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจึงมีหนังสือ ที่ นก ๕๒๐๐๘/๓๘๐ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ส่งเอกสารเพิ่มเติมไปที่จังหวัดหนองบัวลำภู และมีหนังสือที่ ๕๒๐๐๘/๗๙๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๙ รายงานเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วนในการขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสเพื่อใช้รับส่งนักเรียน โดยมีนางเพลินพิศ ศรีพันธุบุตร เป็นผู้พิมพ์และทานหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าว ต่อมาจังหวัดหนองบัวลำภูมีหนังสือศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผลการพิจารณาว่ารถโดยสารไมโครบัสไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงานงบประมาณ ถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐาน ดังนั้น ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว ให้เทศบาลตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงถึงว่า การใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ เป็นการปฏิบัติภารกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมของคุณลักษณะและราคาด้วย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีเพิกข้าย้ายเปลี่ยนสายงานจากตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๔ มาดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ระดับ ๔ และได้ปฏิบัติหน้าที่ในกองการศึกษาไม่นาน โดยไม่ได้รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวมาก่อน เมื่ออ่านเนื้อหาในหนังสือดังกล่าวจึงเข้าใจโดยสุจริตว่าจังหวัดหนองบัวลำภู

/ได้แจ้ง...

ได้แจ้งอนุมัติการจัดซื้อรถโดยสารไมโครบัส จึงได้บันทึกและเสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ว่า “จังหวัดแจ้งการอนุมัติจัดซื้อรถโดยสารไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป” และได้มีการเสนอต่อไปตามลำดับชั้นตั้งแต่ผู้อำนวยการกองการศึกษา ปลัดเทศบาล จนกระทั่งถึงรองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู (นายวีระ วงษ์มา) ซึ่งเป็นการเสนอหนังสือราชการทั่วไป มิใช่ขั้นตอนการรายงานขออนุมัติจัดซื้อ หลังจากนั้นกองการศึกษาโดยผู้อำนวยการกองการศึกษา (นายวัฒนา สมุทรโคจร) ได้มีหนังสือกองการศึกษา ที่ ๔๕๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งกองคลังว่ากองการศึกษาได้ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบฯ ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้พิจารณาอนุมัติเรียบร้อย หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่พัสดุ (นายสุพงศ์ อุทาทิพย์) ได้มีหนังสือกองคลัง ที่ ๑๙๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ รายงานขออนุมัติซื้อโดยวิธีสอบราคาซื้อ รายงานเสนอตามลำดับชั้น โดยนายวีระปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ลงนามอนุมัติให้จัดซื้อ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ พร้อมกับมีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๕๑๓/๒๕๔๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบราคาซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และนายทรงศักดิ์ จิรัปปภา รองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู คนที่ ๑ ไม่อยู่ ต่อมาในวันเดียวกัน เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้มีประกาศสอบราคา กำหนดเปิดซอง ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยได้ส่งประกาศสอบราคาไปยังจังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อประชาสัมพันธ์ การสอบราคา รวมทั้งแจ้งเชิญชวนไปยังผู้มีอาชีพจำหน่ายรถยนต์ จำนวน ๕ ราย มีผู้มาซื้อของ และเสนอราคา จำนวน ๓ ราย คณะกรรมการดังกล่าวได้เปิดซองและเสนอให้รับบริษัท สมาร์ทลิต จำกัด เป็นผู้มีสิทธิเข้าทำสัญญา เนื่องจากเสนอราคาต่ำสุด และอนุมัติสั่งซื้อ ตามที่คณะกรรมการดังกล่าวเสนอ ตามสัญญาเลขที่ ๗๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ ต่อมาผู้ขายได้ส่งมอบรถโดยสารไมโครบัส เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ทำการตรวจรับตามสัญญาซื้อขาย แล้วเสนอว่าผู้ขายได้ส่งมอบรถไมโครบัส ถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา ควรเบิกจ่ายเงิน จำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ขายต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วจึงอนุมัติตามที่คณะกรรมการตรวจรับพัสดุเสนอ เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจึงมีหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ นก ๕๒๐๐๔/๕๔๙๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงนายทะเบียนขนส่งจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อขอจดทะเบียน และยกเว้นภาษี โดยมอบอำนาจให้บริษัท สมาร์ทลิต จำกัด ดำเนินการแทน หลังจากนั้น ได้มีการจ่ายเงินให้แก่บริษัท สมาร์ทลิต จำกัด เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะเพียงเป็นผู้เสนอความเห็นในทำหนังสือศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ รายงานผลการพิจารณาอนุมัติให้ยกเว้น ระเบียบฯ ของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเท่านั้น ทั้งนี้

/ก่อนวันที่...

ก่อนวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดียังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๗๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มอบหมายหน้าที่ให้ผู้ฟ้องคดีไปช่วยราชการที่กองการศึกษา หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๒๔๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ย้ายเปลี่ยนสายงานผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๔ งานธุรการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๔ งานการเงิน กองการศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เป็นผู้จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการขอยกเว้น การปฏิบัติตามระเบียบฯ เพื่อดำเนินการจัดซื้อรถโดยสารไมโครบัสมาตั้งแต่ต้น เพราะมี เจ้าหน้าที่รายอื่นเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการไปแล้วบางส่วน และเห็นได้ว่าไม่มีลายมือชื่อ ของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการตรวจ หรือร่าง หรือพิมพ์ หรือทาน หรือจดบันทึกและเสนอความเห็น แต่อย่างใด การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้พิมพ์ หรือทาน หรือผู้บันทึกเสนอความเห็น เป็นการดำเนินการตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายเป็นครั้งคราว ไม่มีเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องโดยตรง ผู้ฟ้องคดีเพิ่งได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการกองการศึกษาให้เป็นผู้ทำหน้าที่เสนอหนังสือ เพื่อรายงานเสนอต่อผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ไม่มีผู้บังคับบัญชาคนใดหักท้วงว่าจังหวัดหนองบัวลำภู ไม่อนุมัติ และต่างเห็นว่าจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ แล้วทั้งสิ้น หลังจากนั้น จึงส่งเรื่องให้พัสดุกองกลาง กองคลัง เพื่อดำเนินการจัดซื้อต่อไป ซึ่งผู้ฟ้องคดีมิได้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการชุดใดในการจัดซื้อหรือสอบราคาอีกแต่อย่างใด

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยคณะกรรมการได้สวนได้แจ้งข้อกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำบันทึกและความเห็นเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา และปลัดเทศบาล เมืองหนองบัวลำภู ว่า “จังหวัดแจ้งอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกองกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป” ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้เห็นชอบให้ดำเนินการจัดซื้อ รถโดยสารไมโครบัสตามที่ผู้ฟ้องคดีเสนอ โดยใช้งบประมาณจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูยังมีได้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน และอื่นๆ ตามข้อพิจารณาและสั่งการของจังหวัดหนองบัวลำภูแต่อย่างใด การบันทึกและเสนอ ความเห็นของผู้ฟ้องคดีจึงมีข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ นั้น ผู้อำนวยการกองการศึกษาได้มอบหมาย ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้เสนอ (เขียนหนังสือ) ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ฟ้องคดีอ่านเนื้อความ ในหนังสือแล้วได้ค้นหาเรื่องเดิมเพื่อประกอบการนำเสนอ ซึ่งเก็บรักษาไว้ในห้องทำงาน ของกองการศึกษา และมีการแยกเป็นแฟ้มงานไว้แล้ว จึงพบว่าได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนดคุณสมบัติเฉพาะครุภัณฑ์รถโดยสารไมโครบัสไว้แล้ว และได้ดำเนินการกำหนดรายละเอียด ข้อกำหนดรถโดยสารไมโครบัสไว้แล้วก่อนขออนุมัติยกเว้นระเบียบฯ ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด หนองบัวลำภู ผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าผู้อำนวยการกองการศึกษาและปลัดเทศบาลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา

/ยอมทราบดี...

ยอมทราบดีอยู่แล้ว เนื่องจากได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะครุภัณฑ์ จึงไม่ได้เสนอให้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินตามที่จังหวัดสั่งการขึ้นอีก และผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่เสนอ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู โดยละเอียดแล้วเข้าใจว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูให้ยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบฯ แล้ว เพราะข้อความในหนังสือดังกล่าวที่ระบุว่า “ดังนั้น ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว... ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเคร่งครัด” เป็นการสั่งการให้ดำเนินการจัดซื้อได้ การสั่งการหรือการแจ้งผลการพิจารณาในทำนองเช่นนี้ จึงทำให้เข้าใจได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบฯ แล้ว เพราะการสั่งการว่าให้ปฏิบัติตามระเบียบฯ โดยเคร่งครัดนั้น คือ การสั่งให้จัดซื้อจัดจ้างได้ ส่วนข้อความที่ระบุว่า “ให้เทศบาลตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงถึงว่า การใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ เป็นการปฏิบัติภารกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมของคุณลักษณะและราคาด้วย” เป็นเพียงส่วนขยายและเพิ่มเติมรายละเอียดในการสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูที่กำชับให้เทศบาลพิจารณาถึงองค์ประกอบเหล่านั้นด้วย ในการจัดซื้อ แต่ไม่ได้มีข้อความที่แสดงให้เห็นว่าจะไม่อนุมัติ เพราะหากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูยังไม่อนุมัติต้องสั่งการให้เทศบาลรายงานการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน พร้อมกับส่งผลการพิจารณาของคณะกรรมการหรือเอกสารกลับไปยังจังหวัด เพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอีกครั้ง เช่นเดียวกับกรณีที่เคยสั่งการในหนังสือศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ที่สั่งการให้เทศบาลส่งเอกสารเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู จะสั่งการให้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะหรือไม่ก็ตาม เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ต้องดำเนินการตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์อยู่แล้ว เพราะเป็นพัสดุที่ไม่มีในบัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ ถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐาน หากไม่มีคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ ย่อมไม่มีข้อมูลที่จะระบุและแสดงไว้ในเอกสาร สอบราคาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓๓ (๑) ที่จะสามารถดำเนินการจัดซื้อต่อไปได้ นอกจากนี้ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ ข้อ ๓ ไม่ได้กำหนดให้ต้องมีการตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะแต่อย่างใด กำหนดไว้แต่เพียงว่ากรณีมีเหตุจำเป็น ต้องจัดหารถยนต์ประจำตำแหน่งหรือรถยนต์ส่วนบุคคลที่มีขนาดและราคานอกเหนือ

/จากบัญชี...

จากบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ เพื่อใช้ปฏิบัติการกิจพิเศษที่สำคัญ และเป็นเร่งด่วน ซึ่งต้องขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยตามข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้บันทึกและเสนอผู้บังคับบัญชาเนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า จังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติแล้ว และหลังจากผู้ฟ้องคดีเสนอความเห็นแล้ว ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ ทั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๐๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ ได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู โดยมีได้ทักท้วงว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูไม่อนุมัติแต่อย่างใด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณาแล้วเห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง นอกจากนี้ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๘๒๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ และกรมบัญชีกลางมิได้ทักท้วงว่าจังหวัดหนองบัวลำภูไม่อนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ แต่อย่างใด กรณีจึงเห็นได้ว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ต่างเห็นว่าการจัดซื้อรถไมโครบัส ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ แล้ว ดังนั้น การบันทึกและเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีที่เสนอว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ” จึงเป็นความเห็นที่ถูกต้อง และไม่ใช้ผลโดยตรงที่จะทำให้ทางราชการได้รับความเสียหาย การบันทึกและเสนอความเห็นจึงไม่ได้เป็นข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดซื้อ จึงไม่ทราบสาเหตุใดการลงนามในฐานะผู้อนุมัติให้จัดซื้อโดยวิธีสอบราคาในรายงานขออนุมัติสอบราคาซื้อในประกาศสอบราคาและเอกสารสอบราคาเป็นชื่อนายวีระ วงษ์มา และประทับตราว่า “ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู” แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งข้อกล่าวหาจากคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว ได้มีการตรวจสอบและค้นหาเอกสาร จึงพบว่าเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันที่มีการอนุมัติให้จัดซื้อและประกาศสอบราคานายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภูและรองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู คนที่ ๑ ไปราชการระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีมีข้อสังเกตว่าเป็นการลงนามในฐานะผู้รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรี ไม่ได้ลงนามในฐานะผู้รับมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนการประทับตราว่า “ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู” จึงน่าจะเกิดจากความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ที่ใช้ตรายางผิดวัตถุประสงค์ นอกจากนั้น การชี้มูลความผิดว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด

/หนองบัวลำภู...

หนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการอย่างร้ายแรงตามข้อ ๙ วรรคสอง นั้น ผู้บังคับบัญชา คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด และกรมบัญชีกลาง มิได้ทักท้วงว่าจังหวัดหนองบัวลำภู ไม่นอมนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ หรือมีความเห็นแตกต่างไปจากที่ผู้ฟ้องคดีเสนอ เมื่อมีการอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ แล้ว การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีความผิดทางวินัยตามฐานความผิดดังกล่าว อีกทั้งองค์ประกอบภายในของฐานความผิดต้องเกิดจากเจตนา แต่การที่ผู้ฟ้องคดีรายงานผู้บังคับบัญชาว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ เป็นการเข้าใจโดยสุจริต ไม่มีเจตนารายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาแต่อย่างใด ส่วนการชี้มูลความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายและไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ อย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๑ วรรคสอง นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่ตามระเบียบหรือกฎหมายในการรายงานขออนุมัติจัดซื้อ จึงไม่มีหน้าที่ทักท้วงคำสั่งผู้บังคับบัญชา อีกทั้งการลงนามอนุมัติสั่งซื้อของนายวีระ ได้ลงนามในฐานะผู้รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีความผิด ส่วนการชี้มูลความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๙ วรรคสอง นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหาในฐานความผิดข้างต้น จึงย่อมไม่มีความผิดฐานนี้ด้วย นอกจากนี้ในความผิดทางวินัยทั้งสามฐาน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิดทางวินัย กล่าวคือ ข้อกล่าวหาทางวินัยที่อยู่ในอำนาจไต่สวนและพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หมายถึง เฉพาะข้อกล่าวหาที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเท่านั้น และโดยที่ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ในภาค ๒ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖ และได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้ในลักษณะ ๓ หมวด ๒ มาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ นั้น ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมจึงเป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย นอกจากสามกรณีดังกล่าวแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจในการไต่สวนข้อเท็จจริง ส่วนความผิดทางวินัยฐานอื่น ได้แก่ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา

/และได้มี...

และได้มีโอกาสชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้
 มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีทั้งสามฐานดังกล่าว จึงไม่ผูกพัน
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะถือเอารายงาน
 การไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย
 ของคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 เพื่อมีมติลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในความผิดทางวินัยทั้งสามฐาน โดยมีได้
 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และมีได้แจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ
 เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้มีโอกาสโต้แย้ง ชี้แจง และแสดงพยานหลักฐาน และนำสืบแก้ข้อกล่าวหา
 จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามข้อ ๓ วรรคสาม นั้น
 มีองค์ประกอบในการกระทำความผิด ๓ ประการ กล่าวคือ ประการที่หนึ่ง ผู้กระทำความผิดที่
 ราชการที่ต้องปฏิบัติ หากผู้กระทำไม่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติจะไม่มี ความผิดฐานนี้ ประการที่สอง
 ผู้กระทำได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งหมายถึงมีหน้าที่ราชการ
 ที่จะต้องปฏิบัติแต่ไม่ปฏิบัติ หรืองดเว้นไม่กระทำตามหน้าที่โดยจงใจหรือเจตนาไม่ปฏิบัติ
 และประการที่สาม ผู้กระทำความผิดเจตนากระทำการหรือละเว้นการกระทำในหน้าที่เพื่อให้ตนเอง
 หรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ ซึ่งหมายถึงประโยชน์ที่ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับ
 เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบแล้ว และผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีหน้าที่
 ตามระเบียบ กฎหมาย หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาในการจัดซื้อรถโดยสารไม่โครบัส อีกทั้งในการไต่สวน
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกระทำความผิดกับผู้ถูกกล่าวหา
 รายอื่นๆ กระทำการโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเอง
 หรือผู้อื่น อันเข้าองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 ชี้มูลว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นการชี้มูลที่คลาดเคลื่อน
 ต่อความเป็นจริง เป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รายงาน
 ขอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อมีมติลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ในความผิด
 ทางวินัย โดยถือเอารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวน
 ทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยเห็นชอบให้ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ
 ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔
 กรกฎาคม ๒๕๖๐ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ มีมติ
 ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และได้มีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๘๘๖ ลงวันที่
 ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการโดยคืนสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๓. ขอลูกเลิกการบังคับตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้ก่อนจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ไม่รับคำขอลูกเลิกการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ให้การและเพิ่มเติมคำให้การว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๓๒๐๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วมีความเห็นให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ หลังจากนั้นได้มีหนังสือเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ลับ ด่วน ที่ นก ๕๒๐๐๗/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ รายงานการพิจารณาโทษทางวินัยไปยังผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมาจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๖๙๗๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบการดำเนินการทางวินัยของพนักงานเทศบาลแล้ว ขอให้ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามมติดังกล่าว สำหรับมูลคดีที่พิพาทเกิดจากประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้มีหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ขอให้ตรวจสอบกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างรถไมโครบัสของโรงเรียนเทศบาล ๑ หนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภูจึงได้แจ้งให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูมิได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว จังหวัดหนองบัวลำภูจึงได้มีคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๐๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกทั้งหมด คณะกรรมการฯ

/ได้มีหนังสือ...

ได้มีหนังสือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ นก ๐๐๒๘ (๓)/๔๔๘ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ต่อมาจังหวัดหนองบัวลำภู ได้มีหนังสือศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ลับ ที่ มท ๐๐๘๔.๔/๘๐ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลการตรวจสอบการจัดซื้อรถไมโครบัสของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูว่าจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูโดยนายรักพงษ์ ณ อุบล นายกเทศมนตรี (ในขณะนั้น) ได้ทำสัญญาซื้อขายรถยนต์กับบริษัท สมาร์ทลิต จำกัด ในราคาสูงถึง ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท โดยได้ขอจดทะเบียนเป็นรถคันใหม่ ซึ่งไม่ตรงตามข้อเท็จจริง รถคันดังกล่าวเป็นรถเก่าที่ผ่านการใช้งานมาแล้วถึง ๑๑ ปี จึงเป็นการซื้อขายสินค้าอันเป็นเท็จไม่ตรงตามข้อเท็จจริงว่าเป็นรถคันใหม่ ทำให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูต้องจ่ายเงินเพื่อซื้อรถคันดังกล่าวสูงถึง ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท และมีความเห็นว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องมีส่วนกระทำผิด ดังนี้ ความผิดทางอาญา ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่การงานตามประมวลกฎหมายอาญา และความผิดทางแพ่ง กรณีเป็นการซื้อรถเก่ามีราคาเพียง ๖๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ใช่รถคันใหม่ซึ่งมีราคา ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นการซื้อเกินไปจากราคาจริง ทำให้เทศบาลเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑,๓๘๐,๐๐๐ บาท เป็นการกระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมีความผิดทางวินัย เฉพาะพนักงานเทศบาลซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุที่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยตรวจรับรถเก่า อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูดำเนินการส่งเรื่องดังกล่าวให้อัยการจังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อดำเนินการทางแพ่งกับบริษัท สมาร์ทลิต จำกัด โดยตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยกับเจ้าหน้าที่ตรวจรับพัสดุ ต่อมาศาลปกครองขอนแก่นมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้บริษัท สมาร์ทลิต จำกัด คืนเงินจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินต้นจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู และให้บริษัท สมาร์ทลิต จำกัด รับผิดไมโครบัสคืนจากเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู นอกจากนั้นจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ลับ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๑๓๐ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับแจ้งจากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานีว่าการกระทำดังกล่าวเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเร่งรัด ติดตามเกี่ยวกับกรณีเงินขาดบัญชีหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูเป็นผู้เสียหาย จึงให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูพิจารณาทางอาญากับผู้เกี่ยวข้อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร

/เมืองหนองบัวลำภู...

เมืองหนองบัวลำภู ต่อมาวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ สถานีตำรวจภูธรเมืองหนองบัวลำภู ได้มีหนังสือ ที่ นก ๐๑๒๙/๕๑๕๓ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ได้รับคำร้องทุกข์ดังกล่าวไว้ดำเนินคดีแล้ว และได้ส่งเรื่องให้สำนักงานป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติรับไปดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๓๒๐๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการดำเนินการและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการพิจารณาโทษทางวินัยและดำเนินการหาผู้รับผิดชอบทางแพ่ง ซึ่งต่อมาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำ ที่ อท.๓๗,๑๓๓/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อท.๓๔๗,๓๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ ลงโทษผู้ฟ้องคดีในมูลเหตุเดียวกัน ผู้ฟ้องคดียอมรับโทษดังกล่าวและมีได้อุทธรณ์คำพิพากษา ของศาลแต่อย่างใด ทั้งนี้ผู้ฟ้องคดีโอน (ย้าย) มารับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ ๓ เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป (นักบริหารงานทั่วไป ระดับต้น) ก่อนจะถูกปลดออกจาก ราชการ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๔ กองการศึกษา มีหน้าที่ในงานกองการศึกษา เกี่ยวกับงานการเงินและบัญชี และงานเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อ จัดจ้าง เบิกจ่าย ซ่อมแซม และบำรุงรักษาพัสดุ และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของกองการศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงมีฐานะเป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือโดยทุจริตเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดซื้อรถไมโครบัสตามประกาศเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง สอบราคาซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน โดยปรากฏ ข้อเท็จจริงตามสำนวนรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง คดีหมายเลขดำที่ ๐๗ - ๒ - ๑๘๓/๒๕๕๒ หมายเลขแดงที่ ๑๖๔ - ๒ - ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ ว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำ ความผิดทางวินัยตามข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๙ วรรคสอง ข้อ ๑๑ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โทษทางวินัยอย่างร้ายแรง มี ๒ สถาน คือ ปลดออก และไล่ออก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาและมีความเห็นควร ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เนื่องจากเห็นว่าโทษปลดออกเป็นโทษทางวินัยสถานเบาสุด สำหรับสถานโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยตรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายแล้ว

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การและเพิ่มเติมคำให้การว่า เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ได้รายงานการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาลรายผู้ฟ้องคดี ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การเงิน และบัญชี ๔ สังกัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง กรณีสืบเนื่องมาจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาสำนวนไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีการจัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ เพื่อใช้รับส่งนักเรียนโรงเรียนเทศบาล ๑ ตามประกาศเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เรื่อง สอบราคาซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยมีชอบด้วย ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รถคันดังกล่าวไม่ใช่รถใหม่ แต่เป็นรถที่ผ่านการใช้งานมาก่อน หรือเป็นรถเก่าเก็บ เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๘๙ - ๑๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ต่อมาคณะอนุกรรมการไต่สวน ตามคำสั่ง ที่ ๑๕๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ ในการประชุมครั้งที่ ๒ - ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ดำเนินการไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาเพิ่มเติม จำนวน ๘ ราย รวมทั้งผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น คณะอนุกรรมการไต่สวนวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๔ กองการศึกษา เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู มีหน้าที่ในงานกองการศึกษาเกี่ยวกับการเงินและการบัญชี และเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง เบิกจ่าย ซ่อมแซมและบำรุงรักษาพัสดุ และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ ของกองการศึกษา ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริตเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อจัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ ตามประกาศเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง สอบราคาซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน และเอกสาร สอบราคาซื้อเลขที่ ๒๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยรถไมโครบัสตามประกาศ สอบราคาดังกล่าว กองการศึกษาได้ขออนุมัติจัดซื้อเพื่อบริการรับส่งนักเรียนในภารกิจการดำเนินงานของโรงเรียนเทศบาล ๑ และงานอื่นๆ แต่รถไมโครบัสที่ประสงค์จะซื้อ เป็นรายการนอกบัญชีมาตรฐานของสำนักงบประมาณ การจัดซื้อจึงต้องขอทำความตกลง หรือขออนุมัติจากปลัดกระทรวงมหาดไทยตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๔ ซึ่งกำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ

/ผู้ว่าราชการจังหวัด...

ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณาแล้วเห็นว่ารถไมโครบัสไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีมาตรฐานของสำนักงบประมาณถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐาน จึงให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงว่าการใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ เป็นการปฏิบัติการกิจพิเศษและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมและราคาด้วย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบฯ โดยเคร่งครัด และได้แจ้งให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูทราบ และถือปฏิบัติตามหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำบันทึกและความเห็นเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา ปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ว่า “จังหวัดแจ้งการอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป” ซึ่งรองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภูปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภูเห็นชอบให้ดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้หน่วยพัสดุกกลาง กองคลัง ดำเนินการสอบราคาตามที่ผู้ฟ้องคดีเสนอ โดยใช้เงินงบประมาณจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ยังไม่ได้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน และอื่นๆ ตามข้อพิจารณาและสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู การบันทึกและเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีจึงมีข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ และเอกสารสอบราคาซื้อเลขที่ ๒๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ การดำเนินการจัดซื้อและการอนุมัติให้จัดซื้อรถไมโครบัสจึงมีชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ หลังจากนั้นเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้จัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน จากบริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ในราคา ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาซื้อขายเลขที่ ๗๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ และบริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ได้ส่งมอบรถเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ซึ่งในวันเดียวกัน คณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ดำเนินการตรวจรับรถไมโครบัส และได้ร่วมกันจัดทำใบตรวจรับ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ เสนอนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ว่าอุปกรณ์ประกอบเครื่องยนต์ โครงรถ และตัวถังรถไม่เคยถูกใช้งานมาก่อน และเห็นว่าปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วน เห็นควรเบิกจ่ายเงินจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ให้กับบริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ผู้ขายต่อไป ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ เนื่องจากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า รถไมโครบัส ยี่ห้อ เมอร์เซเดสเบนซ์ รุ่น ๐ ๑๑๑๔ L/๔๙ หมายเลขตัวรถ WDB ๖๗๕๒๗๔ - ๖k - ๐๘๘๒๙๒ หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๕๖๙๐๗ - ๒๐ - ๓๕๘๑๙๖ นั้น

/ตามหลักฐาน...

ตามหลักฐานหนังสือแจ้งจำหน่ายและการรับรองหลักฐานการส่งบัญชีรับและจำหน่ายรถยนต์ของบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ได้โอนขายเพื่อชำระหนี้ให้กับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้ขายให้กับบริษัท สมาร์ทลิสต์ จำกัด เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ในราคาเพียง ๖๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น เนื่องจากกรณีสภาพทรุดโทรมรถคันดังกล่าวจึงเป็นรถที่ผ่านการใช้งานหรือเป็นรถเก่าเกินมาแล้วกว่า ๑๑ ปี เมื่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู นำรถดังกล่าวไปใช้งานเพียง ๕ - ๖ เดือน หลังจากการส่งมอบและตรวจรับรถแล้วเกิดการชำรุดเสียหาย และใช้เวลาในการซ่อมแซมเป็นเวลากว่า ๘ เดือน ทำให้ไม่สามารถใช้รถดังกล่าวได้ หรือใช้ได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการร่วมกับนายวิระ วงษ์มา นายวสันต์ เสนศิริวงษ์ และนายวัฒนา สมุทรโคตา กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ราชการและฝ่าฝืนระเบียบกฎหมาย เป็นการแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ คณะอนุกรรมการไต่สวนพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์อันมิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย และไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยไม่เสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งที่จะทำให้ราชการเสียหาย เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และมีมูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาฐานเป็นเจ้าหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความจริง รับรองเป็นหลักฐานว่าได้มีการแจ้งซึ่งข้อความอันมิได้มีการแจ้ง รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต่อมาคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๐ พิจารณาข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วเห็นว่า พฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหาเข้าองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ จึงมีมติเห็นชอบให้ไล่ออกจากราชการ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ พิจารณาข้อเท็จจริง ดังนี้

/๑) มติที่ประชุม...

๑) มติที่ประชุมสภาเมืองหนองบัวลำภู สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เห็นชอบให้จ่ายขาดเงินสะสมเพื่อจัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ ขนาด ๓๖ ที่นั่ง ซึ่งได้มีคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน ตามคำสั่งที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ และจังหวัดหนองบัวลำภูได้แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูทราบ และถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องน่าจะเข้าใจว่าจังหวัดได้อนุมัติแล้ว จึงเสนอความเห็นเพื่อดำเนินการจัดซื้อ ต่อไป ๒) ศาลปกครองขอนแก่นได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๔/๒๕๕๕ ให้บริษัท สมาร์ทลิต จำกัด คืนเงินจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ให้แก่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู และให้รับรถไมโครบัสคืนจากเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ๓) กรมบัญชีกลางได้พิจารณากรณีดังกล่าวแล้วเห็นว่าคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ใช้ ความระมัดระวังในการตรวจรับพัสดุโดยการทดลองความแรงของรถเป็นระยะทางไปกลับ ๕๐ กิโลเมตร พฤติการณ์ยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกระทำด้วยความจงใจหรือ ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ทางราชการตามหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๒๒๙๒ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ๔) หนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๘๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หรือข้อกฎหมาย กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าเป็นความผิดอย่างร้ายแรง นั้น องค์กรที่มีอำนาจพิจารณา อาจกำหนดระดับโทษปลดออกจากราชการได้ แต่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงฐานความผิดได้ ที่ประชุมจึงมีมติเห็นชอบลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่ง ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่และขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว สำนักงานส่งเสริม การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ต่อมาคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ พิจารณาประเด็นการอุทธรณ์ แล้วมีความเห็น ดังนี้ ประเด็นการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น เมื่อยังไม่มีแนวทางปฏิบัติเป็นอย่างอื่น การพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีมูลยังคงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ และวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗

/ตลอดจน...

ตลอดจนบันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๕๑ ส่วนคำพิพากษา ศาลปกครองสูงสุดนั้นมีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณี ดังนั้น กรณีผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพิกถอนคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ปลด ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงมีอาจรีบฟังได้ เห็นควรยกอุทธรณ์ ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี และให้พิจารณาด้วยความรอบคอบหลายด้านนั้น พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเข้าองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง ประกอบกับหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงมีมติเห็นชอบให้ยกอุทธรณ์ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ มีมติเอกฉันท์ให้ยกอุทธรณ์ อันเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ และขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว หลังจากนั้นได้มีหนังสือ จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๘๘๖ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณา อุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การและเพิ่มเติมคำให้การว่า สืบเนื่องจากจังหวัดหนองบัวลำภู ได้มีหนังสือศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ลับ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๘๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ขอให้ตรวจสอบการจัดซื้อรถไมโครบัสของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ประกอบกับ สถานีตำรวจภูธรเมืองหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ นก.๐๑๒๙ (คดี)/๔๕๓๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ ส่งสำนวนการสอบสวนกรณีเดียวกันนั้นมายังสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน กรณีดังกล่าว เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้คัดค้านองค์คณะพนักงานไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน ได้รวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงตามที่มีการกล่าวหา แล้วเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอรับฟังได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวกมีมูล จึงได้แจ้งข้อกล่าวหา โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบ ข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหาโดยตลอดแล้ว และได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยจัดทำเป็น หนังสือขอชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗๘๓ - ๕๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของ คณะกรรมการไต่สวนว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงาน การเงินและบัญชี ๔ กองการศึกษา เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู กับพวก ได้ร่วมกันดำเนินการ จัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศตามประกาศเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เรื่อง สอบราคาซื้อ รถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยมีชอบด้วยระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕

/และที่แก้ไข...

และที่แก้ไขเพิ่มเติม และรถคันดังกล่าวไม่ใช่รถใหม่ แต่เป็นรถที่ผ่านการใช้งานมาก่อน หรือเป็นรถเก่าเก็บ เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๙ วรรคสอง ข้อ ๑๑ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๒) และ (๔) แต่ความผิด ตามมาตรา ๑๖๒ (๑) (๒) และ (๔) ได้ขาดอายุความแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องจึงระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประธานกรรมการ ป.ป.ช. จึงส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ฟ้องคดี และได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี อันเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเทศบาล เมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติ ให้อภัยโทษของผู้ฟ้องคดี จากการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยรวบรวมพยานหลักฐานและสอบปากคำ พยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปรากฏข้อเท็จจริงว่าวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ที่ประชุม สภาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้มีมติอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท เพื่อจัดซื้อรถไมโครบัส เพื่อใช้บริการรับส่งนักเรียนและภารกิจการดำเนินงานของโรงเรียนเทศบาล ๑ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้อำนวยการกองการศึกษา (นายวัฒนา สมุทรโคตา) จึงได้มีหนังสือ ขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศตามมติที่ประชุมสภาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายรักพงษ์ ณ อุบล) ได้อนุมัติตามที่เสนอ ต่อมาวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙ ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส โดยอ้างว่า เป็นกรณีจำเป็นต้องจัดหารถยนต์ที่มีขนาดและราคานอกเหนือจากบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ ของสำนักงบประมาณ เพื่อใช้ปฏิบัติภารกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งจะต้อง ทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยตามความในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ ต่อมา

/วันที่ ๒๖...

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู รายงานความจำเป็นเร่งด่วนในการขออนุมัติซื้อรถไมโครบัสเพื่อรับส่งนักเรียน และขออนุมัติ ยกเว้นระเบียบกระทรวงดังกล่าว หลังจากนั้นวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จังหวัดหนองบัวลำภู ได้มีหนังสือแจ้งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูว่าได้พิจารณาแล้วเห็นว่ารถโดยสารไมโครบัส ไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ ถือเป็นรายการนอกบัญชี มาตรฐาน ดังนั้น ในการจัดซื้อให้เทศบาลตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงถึงว่าการใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการ สาธารณะตามอำนาจหน้าที่ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ เป็นการปฏิบัติการกิจพิเศษที่สำคัญ และจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมของคุณลักษณะและราคาด้วย โดยให้ ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเคร่งครัด เมื่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๔ กองการศึกษา มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการบัญชี การขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง เบิกจ่าย ซ่อมแซมและบำรุงรักษา พักและเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ได้มีบันทึกเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา พร้อมความเห็น ว่า “จังหวัดแจ้งการอนุมัติซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป” ผู้อำนวยการกองการศึกษาและปลัดเทศบาล เมืองหนองบัวลำภูได้ลงลายมือชื่อทำบันทึกและความเห็นดังกล่าว รองนายกเทศมนตรี เมืองหนองบัวลำภูปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ และ ให้ส่งเรื่องให้งานพัสดุดำเนินการ ผู้อำนวยการกองการศึกษาจึงได้มีหนังสือส่งเอกสารรายละเอียด การจัดซื้อรถไมโครบัสให้พัสดุกกลาง กองคลัง ดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบฯ ต่อไป ต่อมา รองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภูปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้อนุมัติให้ ดำเนินการสอบราคาซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ และลงนามในประกาศเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เรื่อง สอบราคาซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ พร้อมทั้ง มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบราคาซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน ซึ่งเอกสารสอบราคาซื้อเลขที่ ๒๓/๒๕๔๙ ระบุข้อกำหนดเกี่ยวกับรถว่าพัสดุที่จะซื้อนี้ต้อง เป็นของแท้ ของใหม่ ไม่เคยใช้งานมาก่อน ไม่เป็นของเก่าเก็บ อยู่ในสภาพที่จะใช้งานได้ทันที ปรากฏว่ามีผู้ซื้อแบบและเอกสารสอบราคา และเสนอราคา จำนวน ๓ ราย ซึ่งบริษัท สมาร์ทลิต จำกัด เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด เป็นเงินจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ต่อมาวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้ทำสัญญาซื้อขายรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน เป็นเงินจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท กับบริษัท สมาร์ทลิต จำกัด และวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ บริษัท สมาร์ทลิต จำกัด ได้ส่งมอบรถตามสัญญาซื้อขาย เป็นรถยี่ห้อเมอร์เซเดสเบนซ์ รุ่น ๐ ๑๑๑๔ L/๔๙ หมายเลขตัวรถ

WDB ๒๗๕๒๗๔ - bk - ๐๘๘๒๙๒ หมายเลขเครื่องยนต์ ๓๕๖๙๐๗ - ๒๐ - ๓๕๘๑๙๖ และในวันเดียวกัน คณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ร่วมกันจัดทำบันทึกใบตรวจรับพัสดุว่าผู้ขาย (บริษัท สมาร์ทลีด จำกัด) ได้ส่งมอบรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน อุปกรณ์ประกอบ เครื่องยนต์ โครงรถ และตัวถังไม่เคยถูกใช้งานมาก่อน เห็นว่าปริมาณและคุณภาพถูกต้องครบถ้วน เห็นควรเบิกจ่ายเงินจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ขายต่อไป เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จึงได้เบิกจ่ายเงินค่าซื้อรถไมโครบัสให้กับบริษัท สมาร์ทลีด จำกัด และได้จดทะเบียนรถไมโครบัส เป็นรถหมายเลขทะเบียน ๔๐ - ๐๐๓๑ จังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงจากการไต่สวนได้ความว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูยังมิได้อนุมัติให้จัดซื้อรถไมโครบัส ยังไม่ได้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินตามข้อพิจารณาและสั่งการ ของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดียอมทราบหรือควรจะทราบได้ เพราะข้อเท็จจริงของข้อพิจารณาและสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูตามหนังสือ จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ปรากฏอยู่ในเอกสารการดำเนินการสอบราคาซื้อรถไมโครบัส การดำเนินการจัดซื้อดังกล่าวจึงมิชอบด้วย ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ การบันทึก และเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีจึงมีข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการจัดซื้อ รถไมโครบัส ผู้อำนวยการกองศึกษา (นายวัฒนา) เป็นผู้เสนอขออนุมัติจ่ายขาดเงินสะสม เพื่อจัดซื้อและใช้ในภารกิจการดำเนินงานของโรงเรียนเทศบาล ๑ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นงานในภารกิจของกองการศึกษา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายรักพงษ์) ไม่ได้มอบหมาย นายวีระ วงษ์มา รองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ให้ปฏิบัติราชการแทนในงานของ กองการศึกษา และไม่ได้มอบอำนาจให้มีอำนาจพิจารณาและลงนามอนุมัติในเอกสาร ประกอบการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงิน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น การที่นายวีระลงนามในเอกสาร ประกอบการจัดซื้อและลงนามในประกาศเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ และเอกสารสอบราคาซื้อเลขที่ ๒๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ในฐานะ รองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการกระทำ ที่มีชอบด้วยหน้าที่ราชการ นอกจากนี้ จากการตรวจสอบสภาพรถไมโครบัสเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๐๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ สรุปว่ารถไมโครบัสที่บริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ได้ส่งมอบให้กับเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูนั้น เป็นรถเก่าและสภาพรถยนต์ทั้งคัน น่าจะเคย ผ่านการใช้งานมาก่อน โดยบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ได้จำหน่ายให้กับธนาคารกรุงเทพ

/จำกัด...

จำกััด (มหาชน) เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๓๘ และธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้ขายให้กับ บริษัท สมาร์ทลีด จำกัด เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ในราคาเพียง ๖๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น เนื่องจากรถมีสภาพทรุดโทรม รถคันดังกล่าวจึงเป็นรถที่ผ่านการใช้งานหรือเป็นรถเก่าเก็บมาแล้วกว่า ๑๑ ปี ซึ่งไม่เป็นไปตามสัญญาซื้อขายและเอกสารสอบราคา และขณะที่มีการส่งมอบและตรวจรับรถดังกล่าว ปรากฏร่องรอยความไม่สมบูรณ์ของสภาพรถที่บุคคลทั่วไปอาจทราบได้ว่าเป็นรถเก่าเก็บหรือไม่ใช่รถใหม่ เมื่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูนำรถไปใช้งานเพียง ๕ - ๖ เดือนรถเกิดการชำรุดเสียหายจนต้องส่งซ่อมแซม ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ดังนั้นเมื่อผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๔ กองการศึกษา มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการบัญชี การขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของกองการศึกษา เป็นผู้เสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นว่าจังหวัดหนองบัวลำภูแจ้งการอนุมัติซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป เป็นเหตุให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูมีการดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสที่เป็นรถเก่าใช้งานแล้ว ๑๑ ปี การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผลโดยตรงก่อให้เกิดกระบวนการดำเนินการเพื่อจัดซื้อหรืออนุมัติให้จัดซื้อรถไมโครบัสที่ผ่านการใช้งานมาก่อนหรือเป็นรถเก่าเก็บ และมีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ขายไปโดยมิชอบ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยอ้างว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดซื้อได้

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจไต่สวนและชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานะความผิดที่กระทำความผิดทางวินัยตามนัยมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งได้แยกกระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาต่างหากจากกัน โดยมีได้กำหนดให้ต้องมีมูลความผิดทางอาญาก่อน แล้วจึงสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ อีกทั้งมาตรา ๙๑ (๑) มิได้บัญญัติว่าจะต้องมีมูลความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น เนื่องจากหากความผิดที่ถูกกล่าวหาเป็นความผิดทางวินัยซึ่งเป็นการกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการรวมอยู่ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยตามฐานความผิดที่พิจารณาได้ความ และแม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง จะบัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง แต่อำนาจดังกล่าวต้องอยู่ในบังคับตามมาตรา ๑๙๗ วรรคสาม ที่บัญญัติว่าอำนาจศาลปกครองตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรอิสระ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรอิสระนั้นๆ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจฟ้องต่อศาลปกครองขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ลงโทษผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ เพราะมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการใช้อำนาจโดยตรง

/ตามรัฐธรรมนูญ...

ตามรัฐธรรมนูญ และเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงาน เอกสาร และความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้นๆ แล้วแต่กรณีนั้น ถือเป็น การดำเนินการตามมาตรา ๒๓๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งกรณีฐานความผิดทางวินัยตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยยุติแล้ว ผู้บังคับบัญชาไม่อาจวินิจฉัยเป็นประการอื่นได้อีก ตามนัยคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ นอกจากนี้ โดยผลของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติกลไกการไต่สวนข้อเท็จจริงที่มุ่งหมายการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ต่างหากจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไว้ต่างหาก อันเป็นการรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้สำหรับการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐยังเกี่ยวพันไปถึงความผิดทางวินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีกฎหมายบัญญัติควบคุมไว้อีกส่วนหนึ่ง เพราะการกระทำอันเดียวกันย่อมอาจเป็นความผิดได้ทั้งทางอาญา และทางวินัย เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญและถือเป็นกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังนั้น กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงมิใช่เป็นการใช้อำนาจทางปกครอง และศาลปกครองไม่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดคดีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง ศาลปกครองมีอำนาจรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งหรือไม่ เห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แย้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะองค์กรตามรัฐธรรมนูญได้ใช้อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดอันเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญโดยตรง ศาลปกครองไม่มีอำนาจที่จะรับคำฟ้องในเรื่องนี้ไว้พิจารณานั้น เห็นว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๓๒๐๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยและดำเนินการหาผู้รับผิดชอบละเมิด

/ตามนัย...

ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งในกระบวนการดำเนินการทางวินัย อันเป็นการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คือ คำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ลงโทษปลดออกจากราชการ ฉะนั้น การใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในกรณีนี้หาได้กระทำในฐานะองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่ได้ใช้อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดอันเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญโดยตรงแต่อย่างใด แต่เป็นการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเนื่องมาจากการดำเนินกิจการทางปกครอง และกระทำในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น ศาลปกครองจึงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีนี้ได้ ตามมาตรา ๑๙๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นที่สอง คำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่าข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเริ่มรับราชการ สังกัดเทศบาลตำบลน้ำโสม (สุขาภิบาลบ้านใหม่ไชยพจน์) ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จนกระทั่งได้โอน (ย้าย) มารับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ ๓ สังกัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ โดยปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ต่อมาได้มีคำสั่งย้ายเปลี่ยนสายงานผู้ฟ้องคดีจากตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๔ สังกัดงานธุรการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๔ สังกัดงานการเงิน กองการศึกษา ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๒๔๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และมีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๑๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ เรื่อง มอบหมายหน้าที่ให้ผู้ฟ้องคดี ต่อมาหลังจากสภาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ได้อนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ ตั้งงบประมาณไว้ ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท เพื่อจัดซื้อรถโดยสารไมโครบัสปรับอากาศบริการรับส่งนักเรียนและครู ใช้ในภารกิจของโรงเรียนเทศบาล ๑ ตามที่กองการศึกษาเสนอแล้ว แต่รถดังกล่าวเป็นรายการนอกบัญชีมาตรฐานของสำนักงบประมาณ เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู จึงมีหนังสือขอทำความตกลงหรือขออนุมัติจากปลัดกระทรวงมหาดไทยตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๔

/ซึ่งปลัดกระทรวง...

ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัติ ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม แจ้งว่ารถไมโครบัสไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีมาตรฐานของสำนักงบประมาณถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐาน จึงให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงว่าจ้างงานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่หรือไม่เป็นการปฏิบัติภารกิจพิเศษและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมและราคาด้วย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม โดยเคร่งครัด หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีได้มีความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาในวันเดียวกันว่าจังหวัดแจ้งการอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุดำเนินไป จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่าหน้าที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจะจัดซื้อโดยสารไมโครบัสปรับอากาศซึ่งไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีมาตรฐานของสำนักงบประมาณ อันถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐานได้นั้น จะต้องขอทำความตกลงหรือขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูซึ่งได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงมหาดไทยตามข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อน จึงจะซื้อได้ ผู้ฟ้องคดีซึ่งรับราชการมาเป็นระยะเวลานานกว่า ๙ ปี โดยได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การงบประมาณ และการพัสดุ ผู้ฟ้องคดีจึงย่อมต้องมีความเข้าใจถึงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่เป็นอย่างดีว่าการที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้ขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อได้ หากใช้การรายงานเพื่อให้ทราบหรือแปลความหมายไปเป็นอย่างอื่นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูมิได้มีคำสั่งไม่อนุมัติ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ฉบับดังกล่าวซึ่งมีสาระสำคัญว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูสั่งให้มีการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุย่อมมีหน้าที่พิจารณารายละเอียดของหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แล้วเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อให้ดำเนินการต่อไปโดยถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ ต้องมีการแต่งตั้ง

/คณะกรรมการ...

คณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะที่มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้รับส่งนักเรียน อาทิ ระบบเครื่องยนต์ ระบบความปลอดภัย ระบบปรับอากาศ ขนาดของตัวรถ รายละเอียดการประกอบตัวถังและอุปกรณ์ประกอบ อุปกรณ์มาตรฐาน รวมทั้งวงเงินที่จะซื้อรถดังกล่าว เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้พิจารณาคุณสมบัติในด้านต่างๆ ของรถที่จะจัดซื้อว่ามีความเหมาะสมกับการบริการสาธารณะหรือไม่ อย่างไร การที่ผู้ฟ้องคดีทำบันทึกและเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการกองการศึกษา และปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูดังกล่าวเช่นนั้น จึงเห็นได้ว่าเป็นการเสนอความเห็นที่มีได้สอดคล้องหรือเป็นไปตามความหมายตามที่ระบุในหนังสือฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ หากได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินที่จะซื้อรถดังกล่าว ย่อมจะต้องปรากฏในหนังสือเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ นก ๕๒๐๐๘/๑๗๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ หนังสือ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ และหนังสือ ที่ นก ๕๒๐๐๘/๗๙๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ เพื่อรายงานคุณสมบัติเฉพาะของรถที่จะซื้อซึ่งคณะกรรมการได้กำหนดไว้ไปพร้อมกับการขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู หรือปรากฏยานเอกสารดังกล่าวตั้งแต่ในชั้นการสอบข้อเท็จจริงแล้ว เมื่อไม่มีการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคาของรถไมโครบัสที่จะซื้อเช่นนั้นแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูย่อมไม่อาจอนุมัติให้จัดซื้อรถไมโครบัสโดยผิดระเบียบได้ นอกจากนั้น คำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๒๙๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การมอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาลปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติม) นายรักพงษ์ นายเทศมนตรี ได้มอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีในการสั่งซื้อสิ่งจ้าง/การอนุมัติฎีกา โดยรองนายกเทศมนตรีมีอำนาจในการลงนามอนุมัติในเอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้าง บันทึกตกลงหรือสัญญา และลงนามอนุมัติฎีกาในหมวดค่าตอบแทน ใช้น้อยและวัสดุ (ในลักษณะค่าใช้น้อยและวัสดุ) และในหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ในงบประมาณของส่วนราชการที่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลครั้งละไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การมอบหมายให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี นายรักพงษ์ นายเทศมนตรี ได้มอบหมายให้นายวีระ รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเกี่ยวกับการบริหารงานกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และมอบหมายให้นายถวัลย์ศักดิ์ ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเกี่ยวกับการบริหารงานกองการศึกษาและกองสวัสดิการสังคม ซึ่งการจัดซื้อรถไมโครบัสเป็นเรื่องเกี่ยวกับกองการศึกษา มิใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในความรับผิดชอบของนายวีระ แม้ว่าในช่วงระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ นายรักพงษ์ นายเทศมนตรี และนายถวัลย์ศักดิ์ รองนายกเทศมนตรี จะเดินทางไปราชการ

/แต่ตามคำสั่ง...

แต่ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๓๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การมอบหมายให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี กำหนดว่า ในกรณีนายกเทศมนตรีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองนายกเทศมนตรีรักษาราชการ ตามลำดับ ดังนี้ ๑. นายทรงศักดิ์ ๒. นายวีระ ๓. นายถวัลศักดิ์ ดังนั้น ผู้รักษาราชการแทน นายกเทศมนตรีในช่วงเวลาดังกล่าว คือ นายทรงศักดิ์ มิใช่ นายวีระ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกับพวก เสนอขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสโดยวิธีสอบราคา ในวงเงิน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ต่อ นายวีระ รองนายกเทศมนตรี ตามบันทึกข้อความ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ทั้งที่มีใช้ ผู้มีอำนาจสั่งซื้อ หรือเป็นผู้รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีในช่วงเวลานั้น และไม่ใช่เรื่อง ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนถึงขนาดที่ไม่อาจรอให้นายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภูเป็นผู้พิจารณาได้ การกระทำที่รีบเร่งอย่างผิดปกติดังนั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสทั้งที่ยังมิได้ รับการอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู โดยหากผู้ฟ้องคดีมิได้เสนอความเห็นเช่นนั้น และร่วมกันกับพวกทำผิดระเบียบกฎหมายแล้ว ย่อมจะไม่มีผู้ได้ประโยชน์ที่มิควรได้ จากการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี และจะไม่เกิดความเสียหายต่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู อย่างแน่แท้ ซึ่งในท้ายที่สุดผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปรากฏว่าเมื่อได้มีการจัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน จากบริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ในราคา ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเลขที่ ๗๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งปรากฏว่ารถไมโครบัสปรับอากาศ ยี่ห้อเมอร์เซเดสเบนซ์ รุ่น ๐ ๑๑๑๔ L/๔๙ เลขตัวรถ WDB ๖๗๕๒๗๔ - ๖K - ๐๘๘๒๕๒ เลขเครื่องยนต์ ๓๕๖๙๐๗ - ๒๐ - ๓๕๘๑๘๖ เป็นรถที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้มาโดยการรับโอนชำระหนี้จากบริษัท ธนบุรี ประกอบรถยนต์ จำกัด ตามสัญญาโอนทรัพย์สินชำระหนี้ ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ธนาคาร กรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้เก็บรถคันดังกล่าวไว้ที่อู่จอดรถของบริษัท ธนบุรี ประกอบรถยนต์ จำกัด ซึ่งเป็นลานโล่งแจ้ง เพื่อรอจำหน่ายให้ผู้สนใจ รถจึงมีสภาพทรุดโทรมมาก ธนาคารจึงขาย ให้กับบริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ตามสภาพในราคา ๖๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๙ ก่อนที่บริษัท สมาร์ทลีด จำกัด จะส่งมอบรถไมโครบัสปรับอากาศคันดังกล่าวให้กับเทศบาล เมืองหนองบัวลำภู แม้ว่าจะมีการทำสีและปรับปรุงซ่อมแซมรถคันนี้ให้มีสภาพเหมือนใหม่ แต่ไม่อาจทำให้รถที่มีสภาพเป็นของเก่าเก็บกลีบกลายเป็นรถใหม่ขึ้นมาได้ อันเป็นการส่งมอบพัสดุ ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาเลขที่ ๗๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งเมื่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูนำรถดังกล่าวไปใช้งานเพียง ๕ - ๖ เดือน หลังจากการส่งมอบ และตรวจรับรถ รถเกิดความชำรุดเสียหาย และใช้เวลาในการซ่อมแซมเป็นเวลากว่า ๘ เดือน ทำให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูไม่สามารถใช้รถดังกล่าวได้ หรือใช้ได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ในช่วงเวลาดังกล่าว อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อเทศบาล

/เมืองหนองบัวลำภู...

เมืองหนองบัวลำภู การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีที่รู้ว่าผิดแต่ยังกระทำต่อไปจึงเป็นพฤติการณ์ของการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ประกอบกับในเรื่องเดียวกันนี้ ศาลอุทธรณ์ได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขแดงที่ ๙๘๑๕ - ๙๘๑๖/๒๕๖๑ ว่าการที่ผู้ฟ้องคดีเขียนข้อความที่ตอนล่างด้านซ้ายในหนังสือ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ว่าจังหวัดแจ้งการอนุมัติซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุดต่อไป โดยมีผู้ฟ้องคดี และนายวัฒนา สมุทรโคตา ลงลายมือชื่อที่ด้านล่างของข้อความดังกล่าว ทั้งที่ไม่มีข้อความที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูมีคำสั่งอนุมัติให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูซื้อรถไมโครบัสแต่อย่างใด หากแต่มีคำสั่งให้นายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภูดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินในการซื้อรถไมโครบัสเสียก่อน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะแล้ว ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ นั้น ไม่ปรากฏหลักฐานว่าคำสั่งดังกล่าวมีที่มาอย่างไร ใครเป็นคนเสนอเรื่องให้นายกเทศมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้ง ทั้งตามรายงานการประชุมวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ซึ่งที่ประชุมลงมติอนุมัติให้ซื้อรถไมโครบัส ไม่ได้มีการกล่าวอ้างถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของรถโดยสารไมโครบัสแต่อย่างใด ดังนั้น คำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ ที่เพ็งจะนำมาแสดงในการไต่สวนคดีจึงเป็นพินัยสงสัยว่าจะมีอยู่จริงตามวันที่ระบุในเอกสารหรือไม่ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการเขียนข้อความอันเป็นเท็จ อันเป็นการรับรองให้จำเลยคนอื่นกระทำการที่เป็นความผิดในเวลาต่อมา จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ ตามที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยและยังบังอาจอ้างเอกสารที่เป็นพินัยมาเป็นข้อแก้ตัวว่าตนไม่ได้กระทำความผิด พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นเรื่องร้ายแรงไม่สมควรรอการลงโทษ พิพากษาแก่เป็นว่าไม่ปรับไม่รอการลงโทษจำคุกผู้ฟ้องคดี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งแม้ว่าคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นคำพิพากษาในสวนคดีอาญา แต่เป็นการวินิจฉัยคดีโดยรับฟังข้อเท็จจริงเดียวกันกับคดีนี้ เมื่อพฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาย่อมมีอำนาจลงโทษทางวินัยได้ตามความร้ายแรงแห่งกรณี

/สำหรับ...

สำหรับการชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในส่วนที่เกี่ยวกับฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายและไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ โดยไม่เสนอความเห็นให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งที่จะทำให้ราชการเสียหาย เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๑ วรรคสอง และฐานประพฤติก่อความเสียหายอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศดังกล่าวนั้น เห็นว่า ในขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ลับ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๘๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขอให้ตรวจสอบการจัดซื้อรถไมโครบัสของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู และสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ นภ.๐๑๒๙ (คดี)/๔๕๓๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ ส่งสำนวนการสอบสวนกรณีเดียวกันนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๔ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นแล้วเห็นได้ว่าเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับคำสั่งกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อกล่าวหาว่ามีความผิดหรือไม่ หากข้อกล่าวหาว่ามีความผิดทางวินัยหรือมีความผิดทางอาญา แล้วแต่กรณี จะต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ต่อไป และโดยที่ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ในภาค ๒ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖ และได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้ในลักษณะ ๓ หมวด ๒ มาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ ข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จึงเป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนข้อกล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย ดังนั้น อำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยจึงมีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ไม่อาจไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานอื่นจึงเป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานอื่น จึงไม่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา

/และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลับ ค่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๓๒๐๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขอให้พิจารณา โทษทางวินัยและดำเนินการหาผู้รับผิดชอบทางละเมิด โดยส่งรายงานเอกสารและความเห็น ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มายังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติโดยไม่ต้อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ และผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓ ได้ดำเนินการไต่สวนโดยชอบ และมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัย อย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้อง ผูกพันในการใช้ดุลพินิจลงโทษผู้ฟ้องคดีได้ตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติไว้แล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งลงโทษปลดออกซึ่งเป็นการลงโทษขั้นต่ำสุดของการลงโทษ พนักงานเทศบาลผู้ที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบ ดังนั้น คำสั่งเทศบาล เมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อได้วินิจฉัยแล้ว คำสั่งเทศบาล เมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมาย ด้วยเช่นกัน

/สำหรับ...

สำหรับคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในส่วนที่เป็นความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖ วรรคสอง การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๙ วรรคสอง การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๑ วรรคสอง และการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจได้สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลทางวินัยผู้ฟ้องคดีดังที่ได้วินิจฉัยไปแล้วนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดวินัยผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้จึงไม่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาจะต้องถือเอารายงานการได้สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย แต่อย่างไรก็ตาม เหตุดังกล่าวนี้ไม่มีผลทำให้การลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการที่ชอบด้วยกฎหมายดังที่ศาลได้วินิจฉัยไปแล้วนั้น ต้องเปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษายกฟ้อง กล่าวคือ ขั้นตอนการดำเนินการจัดหาครุภัณฑ์รถโดยสารไมโครบัส ผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องเฉพาะเป็นผู้เสนอความเห็นท้ายหนังสือศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ รายงานผลการพิจารณาอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการขอยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว เพื่อดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสมาตั้งแต่ต้น เพราะก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะย้ายเปลี่ยนสายงานมาอยู่กองการศึกษา

/มีเจ้าหน้าที่...

มีเจ้าหน้าที่รายอื่นเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการไปแล้วบางส่วน ซึ่งหากพิจารณาตามหนังสือที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูติดต่อบริษัทประกันงานกับจังหวัดหนองบัวลำภูเห็นได้ว่าไม่มีลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับการตรวจร่าง พิมพ์ ทาน หรือจัดบันทึกและเสนอความเห็นแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่าเนื้อหาของหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ยังไม่ปรากฏข้อความที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติแต่อย่างใดนั้น แม้หนังสือดังกล่าวไม่มีข้อความที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูมีคำสั่งอนุมัติให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูซื้อรถไมโครบัส แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาของหนังสือดังกล่าว เห็นได้ว่าเป็นการอนุมัติหรือตกลงให้จัดหาได้ ทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าเป็นการอนุมัติหรือตกลงให้จัดหาได้ โดยเฉพาะข้อความที่ว่า “ดังนั้น ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว... ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเคร่งครัด” พร้อมกับลงท้ายหนังสือว่า “จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป” ซึ่งผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าให้ดำเนินการจัดซื้อได้ตามระเบียบดังกล่าว และเมื่อพิจารณารายละเอียดหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ ข้อ ๓ กำหนดว่า กรณีที่จำเป็นต้องจัดหารถยนต์ที่มีขนาดและราคารอกเหนือจากบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ เพื่อใช้ภารกิจสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งต้องทำความเข้าใจกับปลัดกระทรวงมหาดไทย ตามข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ ใช้คำว่า “ทำความเข้าใจ” ดังนั้น การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูตกลงให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูดำเนินการจัดหารถไมโครบัส จึงไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า “อนุมัติ” เสมอไป ส่วนในการอนุมัติสั่งซื้อรถไมโครบัสยังเป็นอำนาจของนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ตามระเบียบดังกล่าว แม้ผู้ฟ้องคดีจะเขียนข้อความในตอนล่างด้านซ้ายของหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภูว่า “จังหวัดแจ้งอนุมัติซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศ สอราคากลาง” หาได้หมายความว่าอนุมัติสั่งซื้อไม่ เพราะการรายงานขออนุมัติจัดซื้อเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่พัสดุ กองคลัง เสนอนายกเทศมนตรีผู้มีอำนาจสั่งซื้อ ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่มีหน้าที่หรือมีส่วนเกี่ยวข้อง การเขียนข้อความท้ายหนังสือดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีผลเป็นการจัดซื้อ และไม่ใช่อำนาจการรายงานขออนุมัติสั่งซื้อแต่อย่างใด อีกทั้งก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้บันทึกเสนอท้ายหนังสือดังกล่าว มีพนักงานเทศบาลรายอื่นเป็นผู้จัดทำเอกสารต่างๆ เพื่อรายงานขอทำความเข้าใจไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเสร็จสิ้นไปก่อนแล้ว ผู้ฟ้องคดีเพิ่งย้ายจากกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมาอยู่กองการศึกษาได้เพียง ๒ เดือน ไม่ทราบรายละเอียดมากนัก เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้เป็นผู้เสนอหนังสือ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว จึงได้อ่านทำความเข้าใจโดยสุจริต และในชั้นสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดหนองบัวลำภู ตามคำสั่งจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ ๑๐๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑ ไม่ปรากฏความเห็น ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รายงานเสนอผลการสอบข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หนองบัวลำภูว่าไม่อนุมัติ ซึ่งหลังจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณาผลการสอบ ข้อเท็จจริงแล้ว ไม่ได้ทักท้วงว่าจังหวัดยังไม่ได้อนุมัติแต่อย่างใด แต่กลับให้ดำเนินการทางวินัย อย่างร้ายแรงเฉพาะคณะกรรมการตรวจรับพัสดุเท่านั้น ซึ่งนายทรงวุฒิ ชูติมา ประธาน คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ได้ให้การต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางว่า “หนังสือโต้ตอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด กรณีขออนุญาตแล้ว จังหวัดไม่อนุญาต จังหวัดจะตอบ หนังสือโดยข้อความว่าไม่อนุญาตมาเลย” ดังนั้น เมื่อข้อความของหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ไม่ปรากฏคำว่า “ไม่อนุมัติ หรือไม่อนุญาต” การที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง และศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อนุมัติ จึงเป็นเพียงความเห็น หรือการแปล ความในหนังสือที่แตกต่างกันในชั้นไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือในชั้นการพิจารณาของ ศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้พิสูจน์ให้แน่ชัด โดยการนำผู้ว่าราชการจังหวัด หนองบัวลำภู ผู้ลงลายมือชื่อทำหนังสือดังกล่าวมาให้ถ้อยคำให้ได้ความแน่ชัดว่ามีความหมาย ไปในทางใด ทั้งนี้ แม้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจะแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะ หลังจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูสั่งการ แต่ไม่มีข้อสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูต้องรายงานกลับไปอีกเพื่อพิจารณาทกลงให้จัดซื้อ แต่กลับสั่งการให้ เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเคร่งครัดต่อไป หากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเห็นว่า ไม่ต้องการให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจัดซื้อรถไมโครบัสไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ต้องมีข้อความ ระบุชัดเจนว่า “ไม่อนุมัติหรือไม่เห็นชอบ” หรือหากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเห็นว่า เอกสารประกอบการพิจารณาไม่ครบถ้วนอย่างไร ต้องมีข้อความระบุให้ส่งเอกสารฉบับใด เป็นการเพิ่มเติม เช่น กรณีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ที่แจ้งให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจัดส่งเอกสารการเสนอราคาของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งรายละเอียดของรถโดยสารที่จะซื้อทุกบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน ที่เสนอราคาเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูครั้งหนึ่งแล้ว และที่สำคัญข้อความตอนท้ายของหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ที่ระบุว่า “จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป” นั้น เมื่อพิจารณา ข้อความในหนังสือดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตใจว่าเป็นการอนุมัติหรือเห็นชอบให้ยกเว้น การปฏิบัติตามข้อ ๔ ของระเบียบดังกล่าวแล้ว หลังจากจังหวัดหนองบัวลำภูสอบข้อเท็จจริงเสร็จแล้ว ได้ส่งเรื่องให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด

/เทศบาล...

เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจึงมีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๘๒๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตลอดจนความเห็นของกรมบัญชีกลางมิได้ทักท้วงว่าจังหวัดหนองบัวลำภูไม่อนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ แต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตลอดจนกรมบัญชีกลางต่างเห็นสอดคล้องกันว่าในการจัดซื้อรถไมโครบัส ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้เสนอ (เกษียน) หนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเช่นนั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่าจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติแล้ว และที่ไม่ได้เสนอให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูสั่งการ เนื่องจากเห็นว่าได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะครุภัณฑ์รถโดยสารไมโครบัสแล้ว ซึ่งคณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติฯ ได้ดำเนินการกำหนดรายละเอียดข้อกำหนดรถโดยสารไมโครบัสไว้ตามอำนาจหน้าที่แล้ว จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยระเบียบฯ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ นอกจากนี้ หลังจากกรมบัญชีกลางตรวจสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแล้ว ยังเห็นว่าเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทน อีกทั้งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้ฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้บริษัท สมาร์ทลิต จำกัด คืนเงินจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากส่งมอบพัสดุไม่เป็นไปตามสัญญาซื้อขาย ศาลพิพากษาให้บริษัท สมาร์ทลิต จำกัด คืนเงินจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ให้แก่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องคดี ทั้งนี้ การแปลความหรือความเข้าใจในหนังสือของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูที่แตกต่างจากความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้น เกิดจากความเข้าใจโดยสุจริตของผู้ฟ้องคดี แม้การรายงานขออนุมัติซื้อของผู้ฟ้องคดีจะเป็นผลให้มีการจัดซื้อรถไมโครบัส และมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่หน่วยงานตามผลการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่เป็นผลจากการส่งมอบพัสดุของผู้ขายและการตรวจรับพัสดุของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุไม่ได้เป็นผลโดยตรงที่เกิดจากการกระทำตามหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ส่วนกรณีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะครุภัณฑ์รถโดยสารไมโครบัสนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่จำเป็นต้องเสนอให้มีการแต่งตั้งตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูสั่งการอีก เนื่องจากได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๑๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งไปก่อนแล้ว การเสนอหนังสือของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงขั้นตอนรายงานผู้บังคับบัญชาทราบเบื้องต้น ข้อความที่เขียนลงไปจึงพยายามทำให้เกิดความกระชับได้ใจความสั้นๆ ตามวิธีการ

/เสนอหนังสือ...

เสนอหนังสือรับที่เข้ามายังหน่วยงานเท่านั้น ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นนำคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์มาประกอบดุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดีว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ มีข้อพิรุธน่าสงสัยหลายประการนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ผู้ฟ้องคดีได้ยกขึ้นอ้างแก้ข้อกล่าวหาตั้งแต่ชั้นไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และในชั้นพิจารณาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และโจทก์ในคดีอาญาไม่ได้โต้แย้งหักล้างถึงความมีอยู่จริง จึงไม่ได้มีการพิสูจน์ถึงที่มาของคำสั่งดังกล่าว

สำหรับกรณีที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบวินิจฉัยว่า หากมีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ อยู่จริง จำเลยที่ ๒ หรือจำเลยที่ ๔ หรือจำเลยคนอื่นๆ ที่ถูกกรรมการสอบข้อเท็จจริงควรที่จะนำมาแสดงให้คณะกรรมการตรวจสอบ เพราะคำสั่งดังกล่าวเป็นเอกสารสำคัญที่แสดงว่าจำเลยกับพวกไม่ได้กระทำการขัดคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู นั้น เห็นว่าในชั้นการสอบข้อเท็จจริง ผู้ฟ้องคดีไม่เคยถูกเรียกไปสอบสวน และผู้ฟ้องคดีได้อ่านบันทึกถ้อยคำของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ปรากฏว่าไม่ได้สอบถามถึงการตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน การให้ถ้อยคำของผู้ถูกสอบสวนตอบเฉพาะคำถามเท่าที่คณะกรรมการฯ ถาม แต่เมื่อสรุปรายงานผลการสอบสวนกลับสรุปว่า เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูไม่ได้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน อีกทั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงยังมีความเห็นเกินขอบเขตนอกเหนือจากหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ ข้อ ๓ ที่กำหนดไว้ โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงสรุปเพิ่มเติมว่า “ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว จึงให้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน ประกอบด้วย ผู้แทนจากส่วนราชการ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ” ซึ่งหนังสือดังกล่าวไม่ได้กำหนดรายชื่อกรรมการไว้เช่นนั้น ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีไม่เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางและกำหนดคุณลักษณะตามเงื่อนไขที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูกำหนด โดยใช้ราคากลางและกำหนดคุณลักษณะเดิมที่กองการศึกษาดำเนินการไว้แล้วไม่ให้เป็นการซ้ำซ้อนอีก หากมีผลทำให้ราคากลางและคุณลักษณะที่นำไประบุไว้ในประกาศสอบราคาจัดซื้อรถไมโครบัสที่พิพาทเปลี่ยนแปลงไป และถือได้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคากลางและกำหนดคุณลักษณะแล้ว ส่วนกรณีการลงนามอนุมัติในรายงานขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสของนายวีระ วงษ์มา รองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ที่ศาลวินิจฉัยว่าเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่าการที่นายวีระลงนามอนุมัติการจัดซื้อรถไมโครบัสตามข้อ ๒๐ ข้อ ๕๗ และข้อ ๕๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะผู้รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรี ในกรณีที่นายกเทศมนตรี ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกเทศมนตรีตามลำดับที่นายกเทศมนตรีจัดไว้เป็น ผู้รักษาราชการแทน ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๓๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วิสติ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และรองนายกเทศมนตรี เมืองหนองบัวลำภูคนอื่นเดินทางไปราชการหรือไม่อยู่ มีเพียงนายวิระอยู่ปฏิบัติราชการ นายวิระจึงมีอำนาจลงนามอนุมัติในรายงานขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสได้ตามคำสั่งเทศมนตรี เมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๓๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยไม่มีข้อพิรุธหรือผิดไป จากวัตถุประสงค์ที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้รับอนุมัติจากสภาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูแต่อย่างใด อีกทั้ง ในขั้นตอนการลงนามในสัญญาผูกพันกับผู้ขายตามสัญญาซื้อขาย เลขที่ ๗๐/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายรักพงษ์ ณ อุบล) เป็นผู้ลงนามด้วยตนเอง ตามข้อ ๑๒๕ วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าว โดยไม่มีข้อทักท้วงหรือเพิกถอนการกระทำ ของนายวิระแต่อย่างใด กระบวนการในการดำเนินการจัดซื้อทั้งหมดจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

กรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการจงใจ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ นั้น เห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในการจัดซื้อรถไมโครบัส ปรับอากาศเกี่ยวข้องกับเฉพาะในขั้นตอนการเสนอ (เกษียน) หนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเท่านั้น การจัดซื้อ ภายหลังส่งเรื่องให้กองคลัง ผู้ฟ้องคดีไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงไม่ปรากฏพฤติการณ์ใดที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ (โดยมีเจตนาพิเศษ) เพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้ประโยชน์อันมิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศ ดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนขั้นตอนการตรวจรับพัสดุรถไมโครบัสปรับอากาศนั้น เป็นหน้าที่ ของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๕๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยคณะกรรมการตรวจรับพัสดุนั้นมีหน้าที่ตามข้อ ๖๔ ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ จึงไม่มีหน้าที่ตามข้อ ๖๔ แต่อย่างใด อีกทั้งไม่มีการกระทำใดของผู้ฟ้องคดีในขั้นตอนดังกล่าวที่มีเจตนาพิเศษหรือมีมูลเหตุจูงใจ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ส่วนในคดีอาญานั้น ผู้ฟ้องคดีถูกฟ้องเป็นจำเลยที่ ๘ ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้นำคำวินิจฉัยส่วนหนึ่งของศาลอุทธรณ์

ในคดี...

ในคดีหมายเลขดำที่ ๖๗ - ๖๘/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๙๘๑๕ - ๙๘๑๖/๒๕๖๑ มาเป็นเหตุผลสนับสนุนในการวินิจฉัยคดีนี้ด้วย ทั้งที่คำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ไม่ใช่พยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดทางวินัยในคดีนี้ เป็นแต่เพียงดุลพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดีอาญา ส่วนการแสวงหาข้อเท็จจริงในคดีปกครองแตกต่างจากคดีอาญาในการพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง ศาลปกครองจึงไม่จำเป็นต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในคดีส่วนอาญาได้ อีกทั้งยังมีอำนาจรับฟังข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่นได้ โดยไม่ต้องผูกพันตามคำพิพากษาคดีส่วนอาญา เมื่อการบันทึกเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงขั้นตอนทางธุรการของหน่วยงาน จึงยังไม่มีผลเป็นการจัดซื้อจัดจ้าง หากผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปเห็นว่าเป็นการบันทึกเสนอที่ไม่ถูกต้อง ย่อมมีอำนาจสั่งการเป็นอย่างอื่นได้ตลอดเวลา ข้อความของผู้ฟ้องคดีที่เสนอจึงไม่ผูกพันอำนาจของผู้บังคับบัญชา และหากมีผลไปถึงขนาดที่จะทำให้เกิดการจัดซื้อรถไมโครบัสเป็นไปโดยมิชอบหรือทุจริตไม่ เพราะในขั้นตอนการจัดซื้อจะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ความเสียหายอันเกิดจากการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามสัญญา จึงไม่อยู่ที่การบันทึกเสนอหนังสือ เมื่อการเสนอหนังสือของผู้ฟ้องคดียังห่างไกลต่อผลและความเสียหายไม่ได้เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องจึงไม่ถูกต้องและไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีขอถือเอาคำฟ้อง คำคัดค้านให้การ ตลอดจนสรรพเอกสารและพยานหลักฐานต่างๆ ที่ประกอบคำฟ้องและคำคัดค้านคำให้การเป็นพยานหลักฐานในการอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นด้วย

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นพิพากษาตามคำขอท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นพ้องด้วยที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง แต่ไม่เห็นด้วยกับการที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยในฐานอื่นๆ อีกด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่งผลให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีในฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีในการพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นให้เป็นไปตามประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อุทธรณ์

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ ยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยเห็นว่า คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษายกฟ้อง ซึ่งถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเป็นฝ่ายชนะคดี คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นในคดีนี้จึงมิได้มีคำสั่งใดๆ ที่มีผลให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามต้องปฏิบัติตามคำพิพากษา หรือเป็นคู่กรณีที่ถูกผูกพันอันจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาได้ ข้อคัดค้านตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวเป็นแต่เพียงการชี้แจงถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่ามีอำนาจได้สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่นด้วยนอกเหนือจากฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้โต้แย้งผลแห่งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างไร จึงยังถือไม่ได้ว่าคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคำอุทธรณ์ที่มีข้อคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นตามนัยข้อ ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนั้น คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นอุทธรณ์ที่ต้องห้ามตามกฎหมายหรือยื่นโดยผิดระเบียบตามข้อ ๑๐๘ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอถือเอาคำให้การและเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เคยให้ไว้ต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์ และเพิ่มเติมว่าข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดียกขึ้นอุทธรณ์ นั้น ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับที่เคยยกขึ้นว่ากล่าวกันมาแล้วในศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง โดยศาลได้ทำการไต่สวนพิจารณาและวินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้วว่าไม่อาจรับฟังได้ จึงมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขดำที่ อท. ๓๗,๑๓๓/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อท. ๓๔๗,๓๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ ลงโทษผู้ฟ้องคดี (จำเลยที่ ๘) จำคุก ๓ ปี ๙ เดือน และปรับ ๒๗,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอลงอาญาไว้ ๓ ปี ต่อมาศาลอุทธรณ์ในคดีหมายเลขดำที่ อท. ๖๗ - ๖๘/๒๕๖๑ หมายเลขแดงที่ ๙๘๑๕ - ๙๘๑๖/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับ ไม่รอลงการลงโทษจำคุกผู้ฟ้องคดี (จำเลยที่ ๘) นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ผู้ฟ้องคดียื่นฎีกาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ดังกล่าว ศาลฎีกามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดี (จำเลยที่ ๘) ฎีกา คดีจึงถึงที่สุด ออกหมายจำคุกผู้ฟ้องคดี (จำเลยที่ ๘) เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ ปราบฏตามสำเนาคำสั่ง (ฎีกาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ) ที่ คร.อท. ๓๗๘๘/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอรับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีถูกปลดออกจากราชการตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐

/ลงวันที่ ๑๔...

ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จากเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูต้นสังกัดไปแล้วตั้งแต่รับทราบคำสั่ง ปลดออกจากราชการ และผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายดังกล่าวไปเรียบร้อยแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าในขั้นตอนการจัดซื้อผู้ฟ้องคดีได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องเป็นเพียงผู้เสนอความเห็นท้ายหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑/๗๐ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ รายงานผลการพิจารณาอนุมัติให้ยกเว้นระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเท่านั้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีเข้าใจว่าให้ดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบดังกล่าว และไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เนื่องจากมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะ (ที่ถูกคือ คณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะครุภัณฑ์รถโดยสารไมโครบัส) ไปก่อนแล้วนั้น เห็นว่าการที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจะจัดซื้อรถโดยสารไมโครบัสปรับอากาศซึ่งไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีมาตรฐานของสำนักงบประมาณ อันถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐานได้นั้นจะต้องขอทำความตกลงหรือขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากปลัดกระทรวงมหาดไทยตามข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนผู้ฟ้องคดีรับราชการมาเป็นระยะเวลาเกินกว่า ๙ ปี และได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การงบประมาณ และการพัสดุ จึงย่อมต้องมีความเข้าใจถึงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่เป็นอย่างดีว่าการที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้ขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อได้ หากใช่เป็นเพียงการรายงานเพื่อให้ทราบ หรือผู้ฟ้องคดีจะอ้างว่าตามหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เมื่อไม่ได้มีข้อความตอนใดที่ระบุไว้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูไม่อนุมัติให้จัดซื้อรถไมโครบัส ผู้ฟ้องคดีจึงแปลความหมายว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอนุมัติให้จัดซื้อได้ เมื่อพิจารณาหนังสือฉบับดังกล่าวซึ่งมีสาระสำคัญว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูสั่งให้การดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุย่อมมีหน้าที่พิจารณารายละเอียดของหนังสือฉบับดังกล่าว แล้วเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อให้ดำเนินการต่อไป โดยถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คือ ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะที่มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้รับส่งนักเรียน รวมทั้งวงเงินที่จะซื้อรถดังกล่าว เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณาคุณสมบัติในด้านต่างๆ ของรถที่จะจัดซื้อว่ามีความเหมาะสมกับบริการสาธารณะหรือไม่ อย่างไร การที่ผู้ฟ้องคดีทำบันทึกและเสนอความเห็น

/ต่อผู้อำนวยการ...

ต่อผู้อำนวยการกองการศึกษา และปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูดังกล่าวเช่นนั้น จึงเห็นได้ว่าเป็นการเสนอความเห็นที่มีได้สอดคล้องหรือเป็นไปตามความหมายที่ระบุในหนังสือดังกล่าว ทั้งนี้ หากได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินที่จะซื้อรถดังกล่าว ย่อมต้องปรากฏในหนังสือเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ นภ ๕๒๐๐๘/๑๗๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙ หนังสือ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และหนังสือ ที่ นภ ๕๒๐๐๘/๗๙๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๙ เพื่อรายงานคุณสมบัติเฉพาะของรถที่จะซื้อ ซึ่งคณะกรรมการได้กำหนดไว้ไปพร้อมกับการขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู หรือปรากฏพยานเอกสารดังกล่าวตั้งแต่ในชั้นการสอบข้อเท็จจริงแล้ว เมื่อไม่มีการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและราคาของรถไมโครบัสที่จะซื้อเช่นว่านั้นแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ย่อมไม่อาจอนุมัติให้จัดซื้อรถไมโครบัสโดยผิดระเบียบได้ หากแต่มีคำสั่งให้นายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภูดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินในการซื้อรถไมโครบัสเสียก่อน ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะแล้ว ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ นั้น ไม่ปรากฏหลักฐานว่าคำสั่งดังกล่าวมีที่มาอย่างไร ใครเป็นผู้เสนอเรื่องให้นายกเทศมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้ง ทั้งตามรายงานการประชุมสภาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ที่ประชุมมีมติให้อนุมัติให้ซื้อรถไมโครบัส ไม่ได้มีการกล่าวถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของรถโดยสารไมโครบัสแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการลงนามอนุมัติในรายงานขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสของนายวีระ วงษ์มา รองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และการกระทำของผู้ฟ้องคดี ไม่เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยร้ายแรงนั้น เห็นว่า คำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๒๙๙/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การมอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล และรองปลัดเทศบาลปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายรักพงษ์ ณ อุดล) ได้มอบอำนาจให้รองนายกเทศมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีในการสั่งซื้อสิ่งจ้าง/การอนุมัติฎีกา โดยรองนายกเทศมนตรี มีอำนาจในการลงนามอนุมัติในเอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้าง บันทึกข้อตกลงหรือสัญญา และลงนามอนุมัติฎีกาในหมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ (ในลักษณะค่าใช้สอยและวัสดุ) และในหมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างที่ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ในงบประมาณของส่วนราชการที่ได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลครั้งละไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๓๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ เรื่อง การมอบหมายให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี นายรักพงษ์ได้มอบหมายให้นายวีระ

/ปฏิบัติราชการ...

ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเกี่ยวกับการบริหารงานกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม และมอบหมายให้นายถวัลย์ศักดิ์ เปรยะโพธิเดชะ ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเกี่ยวกับการบริหารงานกองการศึกษาและกองสวัสดิการสังคม ซึ่งการจัดซื้อรถไมโครบัสเป็นเรื่องเกี่ยวกับกองการศึกษา มิใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในความรับผิดชอบของนายวีระ แม้ว่าในช่วงระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ นายรักพงษ์และนายถวัลย์ศักดิ์ จะเดินทางไปราชการ แต่ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การมอบหมายให้รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรี กำหนดว่า ในกรณีที่นายกเทศมนตรีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองนายกเทศมนตรี รักษาการตามลำดับ ดังนี้ ๑. นายทรงศักดิ์ จิříประภา ๒. นายวีระ วงษ์มา ๓. นายถวัลย์ศักดิ์ เปรยะโพธิเดชะ ดังนั้น ผู้รักษาราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในช่วงเวลาดังกล่าว คือ นายทรงศักดิ์ มิใช่ นายวีระ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกับพวกเสนอหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ขออนุมัติ ดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสโดยวิธีสอบราคาในวงเงิน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ต่อ นายวีระ ทั้งที่มีผู้ผู้มีอำนาจสั่งซื้อหรือเป็นผู้รักษาราชการแทนนายกเทศมนตรีในช่วงเวลานั้น และไม่ใช้เรื่อง ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนถึงขนาดที่ไม่อาจรอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้พิจารณาได้ การกระทำ ที่รีบเร่งอย่างผิดปกตินั้นเป็นเหตุให้มีการดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสทั้งที่ยังมิได้รับการอนุมัติ จากผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปรากฏว่าเมื่อได้มีการจัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศ จำนวน ๑ คัน จากบริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ในราคา ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเลขที่ ๗๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งปรากฏว่ารถไมโครบัสปรับอากาศ ยี่ห้อ เมอร์เซเดสเบนซ์ รุ่น ๐ ๑๑๑๔ L/๔๙ เลขตัวรถ WDB ๖๗๕๒๗๔ - ๖K๐๘๘๒๙๒ เลขเครื่องยนต์ ๓๕๖๙๐๗ - ๒๐ - ๓๕๘๑๙๖ เป็นรถที่ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้มาโดยการโอนชำระหนี้จากบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ตามสัญญาโดยทรัพย์สินชำระหนี้ในราคา ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ได้เก็บรถยนต์คันดังกล่าวไว้ที่จอดรถยนต์ของบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ซึ่งเป็นลานโล่งแจ้ง เพื่อรอจำหน่ายให้กับผู้ที่สนใจ ทำให้รถมีสภาพทรุดโทรมมาก ธนาคารจึงขาย ให้กับบริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ตามสภาพ ในราคา ๖๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ก่อนที่บริษัท สมาร์ทลีด จำกัด จะส่งมอบรถไมโครบัสปรับอากาศคันดังกล่าวให้กับเทศบาล เมืองหนองบัวลำภู อันเป็นการส่งมอบพัสดุที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญาเลขที่ ๗๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งเมื่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูนำรถคันดังกล่าวไปใช้งาน เพียง ๕ - ๖ เดือน หลังจากการส่งมอบรถและตรวจรับรถ รถเกิดความชำรุดเสียหาย และใช้เวลาในการซ่อมแซมเป็นเวลานานกว่า ๘ เดือน ทำให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ไม่สามารถใช้รถคันดังกล่าวได้ หรือใช้ได้ไม่เต็มประสิทธิภาพในช่วงเวลาดังกล่าว อันเป็นการกระทำ

/ที่ก่อให้เกิด...

ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีที่รู้ว่าผิดแต่ยังกระทำต่อไป จึงเป็นพฤติการณ์ของการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เมื่อพิจารณาลักษณะของการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี ซึ่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีครบองค์ประกอบความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ อันเป็นความผิดวินัยร้ายแรงตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ อันเป็นความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่พิจารณาระดับโทษของผู้ฟ้องคดีเพียงปลดออกหรือไล่ออกเท่านั้น ไม่อาจเปลี่ยนฐานความผิดทางวินัย หรือดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือพิจารณาดำเนินการอื่นใดได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด และเป็นการใช้ดุลยพินิจโดยชอบแล้ว

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงโทษทางวินัยปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่เห็นชอบปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยการพิจารณาโทษทางวินัยตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการชี้มูลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่รับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง และการไต่สวนไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรับฟังความทุกฝ่ายที่ต้องชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานจากทั้งของฝ่ายกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาให้เพียงพอและเป็นธรรม จึงอุทธรณ์ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพิกถอนคำสั่งที่พิพากษามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู ครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ พิจารณาประเด็นการอุทธรณ์ดังกล่าวแล้วเห็นว่า ประเด็นการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดวินัยร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

/ซึ่งสั่งใน...

ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ พนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภูเห็นว่าตามหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๓/ว ๔๕ ลงวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัย พนักงานส่วนท้องถิ่น กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมูลความผิด สำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ได้พิจารณาประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษา ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ และมีมติสรุปว่าควรหาหรือแนวทางปฏิบัติ ไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่เมื่อยังไม่มีแนวทางปฏิบัติเป็นอย่างอื่น การพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมูล ยังคงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ และวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ ตลอดจนบันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๕๑ ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดนั้นมีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณี ดังนั้น กรณีที่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเพิกถอนคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษทางวินัยปลดออกจากราชการ จึงมีอาจรับฟังได้ เห็นควรยกอุทธรณ์ ส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี และให้พิจารณาด้วยความรอบคอบหลายด้านนั้น เห็นว่าในการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ได้มีมติเห็นชอบปลดออกจากราชการ โดยมีข้อมูลข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาโดยรอบคอบแล้ว จึงมิได้มีมติลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองบัวลำภู เนื่องจากตามสำนวน การสอบสวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในกรณีดังกล่าวเห็นว่าพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีเข้าองค์ประกอบ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดวินัยร้ายแรงตามข้อ ๓ ของประกาศ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ประกอบกับหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ควรลงโทษ เป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วนำมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุ ลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ ดังนั้น ในประเด็นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ให้ความเป็นธรรม แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว คณะอนุกรรมการฯ จึงมีมติเห็นชอบให้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยกอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐

/เมื่อวันที่ ๒๘...

เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ พิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ ขอให้ศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก่อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้อง ในการจัดซื้อรถไมโครบัสเป็นเพียงผู้เสนอความเห็นในท้ายหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเท่านั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการนั้น เห็นว่าจากการได้สวน ข้อเท็จจริงได้ความว่าจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูว่า “จังหวัดหนองบัวลำภูพิจารณาแล้วเห็นว่า รถโดยสารไมโครบัสไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ ถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีมาตรฐาน ดังนั้น ในการจัดซื้อให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงถึงว่าการใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ เป็นการปฏิบัติภารกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณา ความเหมาะสมของคุณลักษณะและราคาด้วย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยเคร่งครัด” ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๔ กองการศึกษา มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการบัญชี การขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของกองการศึกษา จึงมีหน้าที่พิจารณารายละเอียดของหนังสือดังกล่าวแล้วเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชา เกี่ยวกับคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อให้ดำเนินการต่อไปโดยถูกต้อง ตามระเบียบดังกล่าว กล่าวคือ ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะที่มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้รับส่งนักเรียน เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้พิจารณา คุณสมบัติในด้านต่างๆ ของรถที่จะจัดซื้อว่ามีความเหมาะสมกับการบริการสาธารณะหรือไม่ แต่ผู้ฟ้องคดีซึ่งรับราชการมานานถึง ๙ ปี โดยปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการงบประมาณ และการพัสดุ ซึ่งต้องมีความเข้าใจถึงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่เป็นอย่างดี กลับเสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการกองการศึกษาว่า “จังหวัดแจ้งการอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป” หลังจากนั้นนายวัฒนา สมุทรโคตา ผู้อำนวยการกองการศึกษา และนายวสันต์ เสนศิริวรวงค์ ปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ได้ลงลายมือชื่อท้ายหนังสือและความเห็นดังกล่าว ซึ่งนายวีระ วงษ์มา รองนายกเทศมนตรี เมืองหนองบัวลำภู ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งว่า “ขอบ ให้งานพัสดุนำดำเนินการ” ทั้งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูยังไม่ได้มีคำสั่งอนุมัติให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ซื้อรถไมโครบัส และยังไม่ได้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินตามข้อสั่งการ

/ของผู้ว่าราชการ...

ของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูแต่อย่างใด ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีที่ทำหนังสือ และความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดได้อนุมัติให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูซื้อรถไมโครบัส จึงเป็นการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นจุดเริ่มต้นหรือที่มาในการจัดซื้อรถไมโครบัส โดยทุจริตในลักษณะที่เป็นขบวนการ อันเป็นการมิชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ และเป็นเหตุให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบโดยอ้างว่า ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดซื้อได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า เมื่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้ตั้งคณะกรรมการ กำหนดคุณสมบัติเฉพาะครุภัณฑ์รถโดยสารไมโครบัสแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องเสนอให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินตามผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู สั่งการอีกนั้น เห็นว่าจากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูไม่ได้ ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินของรถไมโครบัสตาม ข้อพิจารณาและสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพราะจากรายงานการประชุม สภาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ หนังสือขออนุมัติจัดซื้อ รถไมโครบัส และหนังสือขออนุมัติยกเว้นระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ได้มีการกล่าวถึงการแต่งตั้ง คณะกรรมการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะครุภัณฑ์รถโดยสารไมโครบัสตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างแต่อย่างใด ประกอบกับในส่วนคดีอาญา คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีหมายเลขแดงที่ ๙๘๑๕ - ๙๘๑๖/๒๕๖๑ ระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดหนองบัวลำภู โจทก์ นายรักพงษ์ ณ อุบล กับพวกรวม ๑๒ คน จำเลย ยังได้วินิจฉัยว่า การที่จำเลยที่ ๘ (ผู้ฟ้องคดี) อ้างว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนด คุณลักษณะเฉพาะแล้ว ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ นั้น ไม่ปรากฏหลักฐานว่าคำสั่งดังกล่าวมีที่มาอย่างไร ใครเป็นคนเสนอเรื่องให้ นายกเทศมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้ง ทั้งตามรายงานการประชุมวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ซึ่งที่ประชุมลงมติอนุมัติให้ซื้อรถไมโครบัส ไม่ได้มีการกล่าวถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนดคุณลักษณะเฉพาะของรถโดยสารไมโครบัสแต่อย่างใด ดังนั้น คำสั่งเทศบาล เมืองหนองบัวลำภู ที่ ๑๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๙ ที่เพ็งจะนำมาแสดงในการไต่สวนคดี จึงเป็นพินัยที่น่าสงสัยว่าจะมีอยู่จริงตามวันที่ระบุในเอกสารหรือไม่ การกระทำของจำเลยที่ ๘ (ผู้ฟ้องคดี) จึงเป็นการเขียนข้อความอันเป็นเท็จ อันเป็นการรับรองให้จำเลยคนอื่นกระทำการ ที่เป็นความผิดในเวลาต่อมา จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑

/ตามที่...

ตามที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัย และยังมีข้ออ้างเอกสารที่เป็นพิรุธมาเป็นข้อแก้ตัวว่าตนไม่ได้กระทำความผิด พฤติการณ์การกระทำของจำเลยที่ ๘ (ผู้ฟ้องคดี) เป็นเรื่องร้ายแรง ไม่สมควรรอกการลงโทษ พิพากษาแก้เป็นว่า ไม่ปรับ ไม่รอกการลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๘ (ผู้ฟ้องคดี) นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สอดคล้องกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่าการจัดซื้อรถไมโครบัสเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ยังไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินตามข้อสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูแต่อย่างใด ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูจึงไม่อาจอนุมัติให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจัดซื้อรถไมโครบัสได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่านายวีระ วงษ์มา รองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู มีอำนาจในการลงนามอนุมัติในรายงานขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสนั้น เห็นว่าข้อเท็จจริงจากการไต่สวนรับฟังเป็นที่ยุติได้ว่าการจัดซื้อรถไมโครบัส นายวัฒนา สมุทรโคตา ผู้อำนวยการกองการศึกษา เป็นผู้เสนอขออนุมัติจ่ายขาดเงินสะสมเพื่อจัดซื้อ และใช้ในการกิจการดำเนินงานของโรงเรียนเทศบาล ๑ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นงานในภารกิจของกองการศึกษา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายรักพงษ์ ณ อุบล) ไม่ได้มอบหมายนายวีระให้ปฏิบัติราชการแทนในงานของกองการศึกษา และไม่ได้มอบอำนาจให้นายวีระมีอำนาจพิจารณาและลงนามอนุมัติในเอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงิน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น การที่นายวีระลงนามในเอกสารประกอบการจัดซื้อและลงนามในประกาศเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ และเอกสารสอบราคาซื้อเลขที่ ๒๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ ในฐานะรองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยหน้าที่ราชการ อีกทั้งรถไมโครบัสปรับอากาศที่บริษัท สมาร์ทลีด จำกัด ส่งมอบให้กับเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เป็นรถเก่าเก็บที่มีการทำสีและปรับปรุงซ่อมแซมให้มีสภาพเหมือนใหม่ อันเป็นการส่งมอบพัสดุที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในสัญญา และเมื่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูนำรถคันดังกล่าวไปใช้งานเพียง ๕ - ๖ เดือน รถเกิดความชำรุดเสียหาย และใช้เวลาซ่อมแซมเป็นเวลากว่า ๘ เดือน ทำให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูไม่สามารถใช้รถดังกล่าวได้เต็มประสิทธิภาพอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เมื่อผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัส จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย และมีการเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ขายไปโดยมิชอบ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบในการกระทำซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการใช้อำนาจหน้าที่โดยตรงของผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

/คดีนี้...

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้าน คำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ และคำแก้อุทธรณ์แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ ๓ สังกัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๗๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ มอบหมายหน้าที่การงานให้ผู้ฟ้องคดีช่วยราชการงานการเงินและบัญชี ปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบปฏิบัติงาน ดังนี้... ๓.๔ เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ กองการศึกษา ๓.๕ งานการบริหาร และควบคุมงานงบประมาณของกองการศึกษา ๓.๖ งานเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง เบิกจ่าย ซ่อมแซมและบำรุงรักษาพัสดุ ตลอดจนจัดทำทะเบียนพัสดุ เก็บรักษาใบสำคัญ และเอกสารการเงินที่เกี่ยวข้อง ๓.๘ ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการกองการศึกษา ในลำดับที่ ๒ ในกรณีที่นางบุญยานุช หล้าฤทธิ์ ไม่สามารถปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการกองการศึกษาได้... ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๒๔๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งต่างสายงาน จากตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๔ งานธุรการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๔ งานการเงิน กองการศึกษา เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๑๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ มอบหมายหน้าที่การงานให้ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๔ ปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบในทำนองเดียวกับคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๗๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ต่อมาประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๐ ร้องเรียนไปยังสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ขอให้ตรวจสอบกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างรถไมโครบัสปรับอากาศของโรงเรียนเทศบาล ๑ หนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภูตรวจสอบแล้วจึงได้มีหนังสือ ลับ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๘๑ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบการจัดซื้อรถไมโครบัสของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ขณะเดียวกันสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ นภ. ๐๑๒๙(คดี)/๔๕๓๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ ส่งสำนวนการสอบสวนกรณีเดียวกันนี้ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และได้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน

/ให้ผู้ฟ้องคดี...

ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้คัดค้านองค์คณะพนักงานไต่สวน ต่อมาคณะอนุกรรมการไต่สวน ได้รวบรวมพยานหลักฐานตามที่มีการกล่าวหาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานเพียงพอรับฟังได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีกับพวกมีมูล จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามรับทราบข้อกล่าวหาและได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยจัดทำเป็นหนังสือขอชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หลังจากนั้นคณะอนุกรรมการไต่สวนได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยมีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๔ กองการศึกษา มีหน้าที่ในงานของกองการศึกษาเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และงานเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อ จัดจ้าง เบิกจ่าย ซ่อมแซมและบำรุงรักษาพัสดุ และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของกองการศึกษา เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภูที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า “รถโดยสารไมโครบัสไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงานงบประมาณ ถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐาน ดังนั้น ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว ให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงว่าการใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ เป็นการปฏิบัติการกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมของคุณลักษณะและราคาด้วย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเคร่งครัด” ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทำบันทึกและความเห็นเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา (นายวัฒนา สมุทรโคตา) และปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู (นายวสันต์ เสนศิริวงค์) ว่า “จังหวัดแจ้งการอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป” ซึ่งต่อมาได้มีการดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้หน่วยพัสดุกกลาง กองคลังดำเนินการสอบราคาตามที่ผู้ฟ้องคดีเสนอ โดยใช้งบประมาณจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูยังไม่ได้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินและอื่นๆ ตามข้อพิจารณาและสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูแต่อย่างใด การบันทึกและเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีจึงมีข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ ซึ่งต่อมารองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภูปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายวิระ วงษ์มา) ได้มีการอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัส การดำเนินการจัดซื้อและการอนุมัติให้จัดซื้อดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย

/ที่ มท ๐๓๑๓.๔/...

ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการร่วมกับนายวิระ วงษ์มา นายวสันต์ เสนศิริวงษ์ และนายวัฒนา สมุทรโคตา กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ราชการ และฝ่าฝืนระเบียบกฎหมาย เป็นการแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗๘๓ - ๕๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวนว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๙ วรรคสอง ข้อ ๑๑ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานว่าได้มีการแจ้งซึ่งข้อความอันมิได้มีการแจ้งและรับรองเป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๒) และ (๔) แต่ความผิดของผู้ฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๒ (๑) (๒) และ (๔) ได้ขาดอายุความแล้ว สิทธินำคดีอาญามาฟ้องจึงระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) จึงให้ยุติการดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานนี้ ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาล ซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๕/๓๒๐๘ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วมีความเห็นให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงได้มีหนังสือเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ลับ ด่วน ที่ นก ๕๒๐๐๗/๑๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ รายงานการพิจารณาโทษทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษ

/ปลดผู้ฟ้องคดี...

ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ หลังจากนั้นจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๖๙๗๓ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ซึ่งสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับหนังสืออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ส่วนคดีอาญานั้น พนักงานอัยการจังหวัดหนองบัวลำภูได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีกับพวกเป็นจำเลยต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยมีผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยที่ ๘ ต่อมาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลางมีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๔๗,๓๔๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ ว่าจำเลยที่ ๘ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม) มาตรา ๑๕๗ (เดิม) ประกอบมาตรา ๘๓ ให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๘ เป็นเวลา ๕ ปี และปรับ ๓๖,๐๐๐ บาท แต่มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้ ๑ ใน ๔ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๘ เหลือจำคุกผู้ฟ้องคดี ๓ ปี ๙ เดือน และปรับ ๒๗,๐๐๐ บาท และให้โอกาสกลับตัวเป็นพลเมืองดี เห็นสมควรให้รอการลงโทษจำคุกมีกำหนด ๓ ปี โจทก์และผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ ซึ่งในระหว่างนั้น คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบให้ยกอุทธรณ์ และได้มีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ นก ๐๐๒๓.๒/๘๘๖ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการโดยคืนสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๙๘๑๕ - ๙๘๑๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ ว่าการที่จำเลยที่ ๘ เขียนข้อความลงในหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ว่า “จังหวัดแจ้งอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส” จึงเป็นการเขียนข้อความเท็จและการกระทำความผิดที่เขียนข้อความอันเป็นเท็จว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้อนุมัติให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู

/ซื้อรถไมโครบัส...

ซื้อรถไมโครบัส อันเป็นการรับรองให้จำเลยอื่นกระทำการที่เป็นความผิดในเวลาต่อมา การกระทำของจำเลยที่ ๘ เป็นจุดเริ่มต้นหรือที่มาในการจัดซื้อรถไมโครบัสโดยทุจริต ในลักษณะที่เป็นขบวนการ อันเป็นการเสียหายแก่รัฐและเทศบาล เมื่อจำเลยที่ ๘ ถูกดำเนินคดีแล้วยังบังอาจอ้างเอกสารที่เป็นพิรุณเป็นข้อแก้ตัวว่าตนมิได้กระทำความผิด ดังนั้น จึงเห็นว่าพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๘ เป็นเรื่องร้ายแรง ไม่สมควรรอการลงโทษจำคุก เมื่อไม่รอการลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๘ แล้ว เห็นสมควรไม่ลงโทษปรับอีก พิพากษาแก่เป็น ไม่ปรับ ไม่รอการลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๘ ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๔ ยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗๘๓ - ๕๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีจัดซื้อรถยนต์โดยสารไมโครบัส เพื่อใช้รับส่งนักเรียนโรงเรียนเทศบาล ๑ ของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู โดยมีขอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และรถยนต์คันดังกล่าวไม่ใช่รถใหม่ แต่เป็นรถที่ผ่านการใช้งานมาก่อนหรือเป็นรถเก่าเก็บ เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวนว่าผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๔ กองการศึกษา มีหน้าที่ในงานของกองการศึกษา เกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และงานเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อ จัดจ้าง เบิกจ่าย ซ่อมแซม และบำรุงรักษาพัสดุ และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของกองการศึกษา เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ได้มีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า “รถโดยสารไมโครบัสไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ

/ถือว่าเป็น...

ถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐาน ดังนั้น ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว ให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงว่าการใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ เป็นการปฏิบัติภารกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมของคุณลักษณะและราคาด้วย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเคร่งครัด” ผู้ฟ้องคดีได้ทำบันทึกและความเห็นเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา (นายวัฒนา สมุทรโคตา) และปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู (นายวสันต์ เสนศิริวรวงค์) ว่า “จังหวัดแจ้งการอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุดังกล่าว” ซึ่งต่อมาได้มีการดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสดังกล่าว และให้ส่งเรื่องให้หน่วยพัสดุกองคลัง ดำเนินการสอบราคาตามที่ผู้ฟ้องคดีเสนอ โดยใช้งบประมาณจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ยังไม่ได้ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงินและอื่นๆ ตามข้อพิจารณาและสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูแต่อย่างใด การบันทึกและเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีจึงมีข้อเท็จจริงอันเป็นเท็จ ซึ่งต่อมารองนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู ปฏิบัติราชการแทนนายกเทศมนตรีเมืองหนองบัวลำภู (นายวีระ วงษ์มา) ได้มีการอนุมัติให้ดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัส การดำเนินการจัดซื้อและการอนุมัติให้จัดซื้อดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๐๘๔๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๑ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการร่วมกับนายวีระ นายวสันต์ และนายวัฒนา กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ราชการ และฝ่าฝืนระเบียบกฎหมาย เป็นการแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม

ข้อ ๙ วรรคสอง ข้อ ๑๑ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง หลังจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วมีความเห็นให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงได้มีหนังสือรายงานการพิจารณาโทษทางวินัยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์และดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ในเรื่องดังต่อไปนี้... (๓) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์... มาตรา ๒๓ วรรคหก บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล คณะกรรมการพนักงานเทศบาล หรือนายกเทศมนตรีแล้วแต่กรณี และมาตรา ๒๕ วรรคเจ็ด บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล หรือประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วแต่กรณี ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีคณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามข้อ ๒๖ วรรคหก หรือนายกเทศมนตรี แล้วแต่กรณี เห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้นายกเทศมนตรีเสนอคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาทำความเห็นเสนอ ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

/แต่ห้ามมิให้...

แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ และเมื่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาล มีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุพิพาท ข้อ ๓ วรรคสาม กำหนดว่า การปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ พัสตของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับในขณะเกิดเหตุ ข้อ ๕ กำหนดว่า ในระเบียบนี้... “เจ้าหน้าที่พัสดุ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ซึ่งดำรงตำแหน่งที่มี หน้าที่เกี่ยวกับการพัสดุหรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายจากหัวหน้าฝ่ายบริหารของ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ให้มีหน้าที่หรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัสดุดตามระเบียบนี้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๗๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ มอบหมายหน้าที่การงานให้ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการ ช่วยราชการงานการเงินและบัญชี ปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบ ปฏิบัติงาน ดังนี้... ๓.๔ เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ กองการศึกษา ๓.๕ งานการบริหารและควบคุมงาน งบประมาณของกองการศึกษา ๓.๖ งานเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง เบิกจ่าย ซ่อมแซม และบำรุงรักษาพัสดุ ตลอดจนจัดทำทะเบียนพัสดุ เก็บรักษาใบสำคัญและเอกสารการเงิน ที่เกี่ยวข้อง... และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๒๔๕/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ย้ายผู้ฟ้องคดีไปดำรงตำแหน่งต่างสายงาน จากตำแหน่ง เจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๔ งานธุรการ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไปดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ระดับ ๔ งานการเงิน กองการศึกษา เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๑๔/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ มอบหมายหน้าที่การงานให้ผู้ฟ้องคดี ตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ๔ ปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบในทำนองเดียวกันกับคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๗๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ดังนั้น ตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ขณะผู้ฟ้องคดี ดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ และได้รับมอบหมาย ให้ปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การงบประมาณ และการพัสดุ ของกองการศึกษา เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการประชุมสภาเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ได้มีมติอนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมจำนวน ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท เพื่อจัดซื้อรถไมโครบัส

/ให้บริการ...

ใช้บริการรับส่งนักเรียนและภารกิจการดำเนินงานของโรงเรียนเทศบาล ๑ และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้อำนวยการกองการศึกษา (นายวัฒนา สมุทรโคตา) จึงได้มีหนังสือขออนุมัติดำเนินการจัดซื้อรถไมโครบัสปรับอากาศตามมติที่ประชุมดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายรักพงษ์ ณ อุบล) ได้อนุมัติตามที่เสนอ หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ นก ๕๒๐๐๘/๑๗๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสดังกล่าว โดยอ้างว่าเป็นกรณีจำเป็นต้องจัดหารถยนต์ที่มีขนาดและราคาเหมาะสมจากบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ เพื่อใช้ปฏิบัติการกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งจะต้องทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย ตามความในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ ต่อมาจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๑๕๐๙ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ไม่ได้จัดส่งเอกสารการเสนอราคาของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้อง พร้อมรายละเอียดของรถโดยสารที่จะซื้อของทุกบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เสนอราคา จึงให้เทศบาลส่งเอกสารดังกล่าวให้จังหวัดหนองบัวลำภูเพื่อประกอบการพิจารณา เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูจึงมีหนังสือสำนักงานเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ นก ๕๒๐๐๘/๓๘๐ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ส่งเอกสารการเสนอราคาของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมไปที่จังหวัดหนองบัวลำภู ตามที่ได้รับแจ้ง ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (นายรักพงษ์) ได้มีหนังสือ ที่ นก ๕๒๐๐๘/๗๙๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู รายงานเหตุผลความจำเป็นเร่งด่วนในการขออนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัสเพื่อใช้รับส่งนักเรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ได้มีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า “รถโดยสารไมโครบัสไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงบประมาณ ถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐาน ดังนั้น ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว ให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงว่าใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ เป็นการปฏิบัติภารกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมของคุณลักษณะและราคาด้วย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕

/โดยเคร่งครัด” ...

โดยเคร่งครัด” เมื่อเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้รับหนังสือดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงิน และบัญชีของกองการศึกษา ได้เกษียนทำหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เสนอผู้อำนวยการกองการศึกษาว่า “จังหวัดแจ้งการอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป” ซึ่งผู้อำนวยการกองการศึกษา (นายวัฒนา) และปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู (นายวสันต์ เสนศิริวงษ์) ได้ลงลายมือชื่อทำยบันทึก และความเห็นดังกล่าว และต่อมานายวีระ วงษ์มา รองนายกเทศมนตรีปฏิบัติราชการแทน นายกเทศมนตรี ได้เกษียนทำหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ว่า “ชอบ ให้งานพัสดุดำเนินการ” ต่อมากองการศึกษาได้มีหนังสือส่งเอกสารรายละเอียดการจัดซื้อ รถไมโครบัสที่กองการศึกษาได้ดำเนินการขออนุมัติยกเว้นระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยพัสดุฯ เนื่องจากไม่มีในบัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ได้อนุมัติเรียบร้อยแล้วให้พัสดุกกลาง กองคลัง ดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบฯ ต่อไป ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นว่าหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีสาระสำคัญสรุปได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู มีข้อพิจารณาว่าให้มีการดำเนินการตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน เพื่อดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย ซึ่งการดำเนินการตามข้อพิจารณาดังกล่าวต่อไปนั้น เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่พัสดุ ในสังกัดงานพัสดุและทรัพย์สิน กองคลัง ที่จะพิจารณา ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และขั้นตอนของกฎหมาย ส่วนผู้ฟ้องคดีแม้จะได้รับมอบหมายงาน ให้ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ กองการศึกษา ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๑๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้าง เบิกจ่าย ซ่อมแซมและบำรุงรักษาพัสดุ ตลอดจนจัดทำทะเบียนพัสดุ ซึ่งมีลักษณะงานการพัสดุ โดยเฉพาะการขออนุมัติจัดซื้อจัดจ้างของกองการศึกษา อันถือว่าเป็นหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดี ที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายในกรณีดังกล่าวก็ตาม แต่สำหรับการให้ความเห็น ทำหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๑๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่เป็นเพียงผู้รับผิดชอบงานด้านพัสดุของกองการศึกษาในการเสนอหนังสือ ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาสั่งการในการดำเนินการต่อไป ความเห็นดังกล่าว เป็นเพียงความเห็นเบื้องต้นที่ผู้บังคับบัญชาจะเห็นชอบด้วยหรือไม่ก็ได้ อีกทั้งเจ้าหน้าที่พัสดุ สังกัดงานพัสดุและทรัพย์สิน กองคลัง จะเห็นชอบด้วยหรือไม่ ต้องพิจารณาไปตามอำนาจหน้าที่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงหน้าที่ในทาง จตุการของงานพัสดุ กองการศึกษา ซึ่งเป็นเพียงข้อพิจารณาที่ผู้ฟ้องคดีเสนอความเห็นไป

/ตามที่...

ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูสั่งการ ไม่ใช่ข้อสั่งการตามอำนาจหน้าที่ราชการ ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติหรือกฎหมายใดที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตามความเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา แต่กำหนดให้ใช้ดุลพินิจ ในการพิจารณาอีกครั้ง การเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยสั่งการ หรือผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ การเสนอความเห็นดังกล่าวจึงมิใช่ เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุ เนื่องจากหน้าที่ราชการในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุของผู้ฟ้องคดียังมีได้เริ่มมีขึ้นตามระเบียบดังกล่าว การปฏิบัติหน้าที่ในทางธุรการของงานพัสดุของผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่อาจถือได้ว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ อีกทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานใด ตามสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ที่แสดง ถึงเจตนาของผู้ฟ้องคดีที่ทำให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยหนึ่งอย่างใดจากการเสนอความเห็น หรือเป็นการแสดงความเห็นที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้หนึ่งผู้ใด หรือทำให้เกิด ความเสียหายแก่ทางราชการ ที่จะถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ดังนั้น พฤติการณ์ ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจถือเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๓ วรรคสาม ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔

คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวน ข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในฐานะขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบ ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จ ต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ (ฉบับเดิมที่ยังไม่แก้ไข ซึ่งใช้บังคับขณะมีการร้องเรียน ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมในการสอบราคาซื้อรถโดยสารไมโครบัสปรับอากาศ

/โดยมิชอบ...

โดยมิชอบด้วยกฎหมาย) มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ข้อเท็จจริงปรากฏว่าประชาชนในเขตเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูได้มีหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๖ จังหวัดอุดรธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู ขอให้ตรวจสอบกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างรถไมโครบัสของโรงเรียนเทศบาล ๑ หนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภูตรวจสอบแล้วได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบการจัดซื้อรถไมโครบัสของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ในขณะเดียวกันสถานีตำรวจภูธรเมืองหนองบัวลำภูได้ส่งสำนวนการสอบสวนกรณีเดียวกันนี้ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ดำเนินการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน เพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว จึงเป็นอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อมาระหว่างการไต่สวนเพื่อมีมติเกี่ยวกับการชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีการยกเลิกมาตรา ๑๙ ปรากฏตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙... แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้... (๔) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือกระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด... และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่า

/รายงาน...

รายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาต่างๆ แล้วแต่กรณี เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๗๘๓ - ๕๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และยังมีมูลความผิดทางวินัยอื่นที่เกี่ยวข้องกัน ในฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคสาม ข้อ ๙ วรรคสอง ข้อ ๑๑ วรรคสอง และข้อ ๑๙ วรรคสอง ซึ่งมีมติดังกล่าวเป็นการชี้มูลความผิดหลังจากที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับแล้ว (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๔ มีผลบังคับใช้วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๔) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีกรณีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องนอกจากความผิดฐานทุจริตได้ ข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในประเด็นนี้ จึงฟังขึ้น ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรงตามข้อ ๙ วรรคสอง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๑ วรรคสอง และฐานกระทำการอื่นใดชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ได้ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีที่ต้องถือเอารายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในกรณีดังกล่าวมาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

/ลงวันที่ ๒๖...

ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ และมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้มูลความผิด ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะเกิดเหตุพิพาท ข้อ ๙ วรรคสอง กำหนดว่า การขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อ ๑๑ วรรคสอง กำหนดว่า การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และข้อ ๑๙ วรรคสอง กำหนดว่า การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า “รถโดยสารไมโครบัสไม่มีกำหนดไว้ในบัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์ของสำนักงานงบประมาณ ถือว่าเป็นรายการนอกบัญชีราคามาตรฐาน ดังนั้น ในการจัดซื้อครุภัณฑ์ดังกล่าว ให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน โดยขึ้นอยู่กับความจำเป็นในการใช้งาน ซึ่งต้องคำนึงว่าการใช้งานดังกล่าวเป็นการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายหรือไม่ เป็นการปฏิบัติการกิจพิเศษที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร และพิจารณาความเหมาะสมของคุณลักษณะและราคาด้วย โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเคร่งครัด” ผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุ

/ของกองการศึกษา...

ของกองการศึกษา ได้ทำบันทึกและความเห็นเสนอผู้อำนวยการกองการศึกษา และปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ท้ายหนังสือศาลากลางจังหวัดหนองบัวลำภู ที่ มท ๐๘๔๑.๔/๗๐๓๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ว่า “จังหวัดแจ้งการอนุมัติจัดซื้อรถไมโครบัส เห็นควรแจ้งพัสดุกกลาง กองคลัง ประกาศสอบราคาตามระเบียบพัสดุต่อไป” ตามข้อเท็จจริงข้างต้นจึงเห็นว่าเมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการตามหนังสือดังกล่าว โดยให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูตั้งคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะและวงเงิน และกำชับให้เทศบาลเมืองหนองบัวลำภูปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเคร่งครัด และหนังสือดังกล่าวได้ส่งมายังผู้ฟ้องคดีในฐานะเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี และเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุของกองการศึกษา การที่ผู้ฟ้องคดีเพียงทำบันทึกและความเห็นท้ายหนังสือดังกล่าวเสนอต่อผู้อำนวยการกองการศึกษา และปลัดเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ซึ่งการเสนอความเห็นของผู้ฟ้องคดีเป็นความเห็นเบื้องต้นที่อาจมีความคลาดเคลื่อนจากข้อสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูอยู่บ้าง แต่หาใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่ที่ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาไม่ เพราะความผิดฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาจะต้องเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ข้าราชการผู้ใดต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด แล้วข้าราชการผู้นั้นฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือปฏิบัติแตกต่างจากข้อสั่งการนั้นอย่างชัดเจน หนังสือของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูเป็นเพียงข้อพิจารณาในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อรถไมโครบัสของเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู โดยมีสาระสำคัญให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๕ มิใช่คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูที่มีต่อผู้ฟ้องคดีโดยตรง จึงไม่อาจถือเป็นการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อีกทั้งการเสนอความเห็นตามความเข้าใจของผู้ฟ้องคดีเป็นเพียงความเห็นเบื้องต้นที่ยังไม่อาจถือเป็นการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๙ วรรคสอง ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

/อันเป็นเหตุ...

อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง และข้อ ๑๑ วรรคสอง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

เมื่อพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังไม่ได้ว่าเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่กรณีจึงไม่อาจเป็นความผิดฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงตามข้อ ๑๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดหนองบัวลำภู เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔ เช่นกัน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการไต่สวนและมีมติว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง ย่อมส่งผลเสียหายต่อการบังคับใช้กฎหมายอย่างไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ที่อาจส่งผลเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดินและประโยชน์ของส่วนรวม จึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ซึ่งเป็นการกำหนดโทษขั้นต่ำสุดของการลงโทษพนักงานเทศบาลผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อ ๘๕ วรรคหนึ่ง ของประกาศดังกล่าว ตามมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นการใช้อำนาจออกคำสั่งโดยใช้ดุลพินิจอย่างไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภูที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และต่อมากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยได้รับฟังข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และวินิจฉัยไปในทำนองเดียวกับคำสั่งดังกล่าว จึงเป็นมติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ส่วนอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นอื่น ไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไป ศาลจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ โดยคืนสิทธิประโยชน์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า การสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการเป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งที่จะต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด ศาลไม่อาจกำหนด

/คำบังคับ...

คำบังคับในส่วนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนคำสั่งเทศบาลเมืองหนองบัวลำภู ที่ ๓๕๖/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่คำสั่งดังกล่าว

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ช. อรรถ

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเกียรติภูมิ แสงศศิธร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

อ. ย. ย.

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายคะนิง จันท์สงเคราะห์

